

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta



SOSYALİST GERÇEK



Haftalık Siyasi Gazete

29 Nisan- 5 Mayıs 2005, Yıl 9 Sayı: 149 - Fiyatı: 750,000TL-75YKr (KDV dahil)-İngiltere: 50p.

ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!



• Kıbrıs sorununa çözüm, adam değiştirmekle gelmez!

• Kıbrıs sorununa çözüm, siyaset değiştirmekle gelir!

• Kıbrıs sorununa çözüm, burjuvaziye karşı birleşik cephe ile gelir!

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE SİYASETİ!

1 MAYIS YAŞIYOR, YAŞATACAĞIZ!

- İçi boşaltılan 1 Mayıs'lara karşı,
- Bölünmüşlüğe ve sömürüye karşı,
- Ortak Vatan ve Ortak 1 Mayıs'lar için,

1 Mayıs'ta tüm emekçiler ve ilericiler Kıbrıs Sosyalist Partisi kortejine! Gazeteniz KSG, KSP'nin 1 Mayıs için hazırladığı afiş ve bildiriye size ek olarak ulaştırıyor!

BU ÜLKENİN KOMÜNİSTLERİ MÜCADELEYE DEVAM EDİYOR, EDECEK!

YENİ DÖNEM, YENİ BAŞKAN, ESKİ SİYASET

Kimileri içinden geçilmekte olan döneme "yeni dönem" diyor...

Ve bunu, sarayda 1983'ten beri oturmakta olan taşın gidip, yerine başkasının gelmesine bağlıyorlar.

Değişimin olduğu gerçek...

Talat ve Denktaş birbirlerine fiziki olarak benzemiyorlar.

Mesela kilo olarak Denktaş, Talat'tan daha şişman...

Ve boyu da daha kısa.

Politikalar bakımından ise, Talat'ın söylemleri, devir-teslim töreninde konuştuğu, izlediği çizgi ise, yeni başkanın eskisinden nüanslarla ayrıldığını gösteriyor.

Eğer Talat Denktaş'ın engin deneyimlerinden yararlanmayı kafasına koyduysa, Denktaş'ın teori ve pratiğinden yararlanacak demektir.

Eğer Talat, başkan olduktan sonra Atatürk ve Fazıl Küçük anıtlarına ziyaretlerinde onların çizdikleri yolda yürüyeceğine dair söz veriyorsa, bu işte bir sorun var demektir.

CTP'li dostlar kızmasınlar bize...

Denktaş gitti, Talat geldi ama değişen birşey yok derken, amacımız kuru muhalefet yapmak değil...

Muhalefet olsun diye konuşmak hiç değil...

Gözlerden gizlenmeye çalışılan gerçekleri anlatmaya çalışıyoruz...

Talat ve ekibi, dönemi, yeni dönem olarak adlandırıyorlar.

Bu dönemin hangi açımları yeni olabilir?

Türkiye ile "işbirliği" adı altında TC egemenliğini kayıtsız şartsız kabul etmek, yeni birşey değil...

Kıbrıs sorununu emperyalistlerin çözmesini beklemek, onlarla birlikte sorun çözmeye çalışmak, yeni birşey değil...

İşadamlarına yani patronlara verilen değer, onlara yağdırılan övgüler, onlarla sıkı fıkıllık ve son tahlilde onların çıkarları doğrultusunda Rum burjuvazisi ile çatışmak, yeni birşey değil...

Emperyalizme kafa tutamamak, tam tersine emperyalizmin "yararları" üzerine tezler hazırlamak da yeni birşey değil...

Bakınız Talat ne diyor;

"Türkiye ile kader birliğimizi tekrar tekrar vurguluyor, iyi ve kötü günümüzde, hep yanımızda bulduğumuz Türkiye Cumhuriyeti'ne gösterdiği sınırsız destek ve dayanışma için, halkımız adına teşekkür etmeliyim. AB üyeliğine yürüyen Türkiye, Kıbrıs Türkünün en güvenilir dayanağı

olmaya devam edecektir. Tarihin açtığı denizlerindeki ortak yolculuğumuz sürecektir"

Bundan daha açık bir izah olabilir mi?

Merak ettiğimiz, CTP liderliğinin, tabanını bu tür utanç verici açıklamalara nasıl inandırdığıdır.

Böylesi bir açıklama karşısında ne demeli?

Fazıl Küçük'ün anıt mezarında edilen sadakat yeminlerinin varlığı sonuç ortada değil mi?

"CTP'nin yolu, TC'nin yoludur"

Saraydaki insanlar değişti...

Ancak saraydaki mantık değişmedi.

Bugün Talat askere anti-demokratik uygulamalarından dolayı karşı çıkabilir mi?

Mesela Anayasa'nın geçici 10. maddesinin iptal edilmesini talep edebilir mi?

Ya da, TC askerinin işgalci olduğunu, İngiliz üslerinin derhal boşaltılması gerektiğini, Yunan ordusunun da işgalci olduğu ve ülkeyi terketmesi gerektiğini söyleyebilir mi?

"Ey TC, siz bizi bir koz olarak kullanıyorsunuz. Şimdiye kadarki uygulamalarınızın hepsi, kendi çıkarlarınızı geliştirmek amaçlıdır. Kıbrıs Türkü diye

bir derdiniz yoktu, olmayacak da... Biz, güneyin işçileri, emekçileri ve onların önder partileri ile birlikte kendi planımızı yaratıp, geleceğimizi kendimiz çizeceğiz" diyebilir mi Talat?

Hani büyük bir değişim vardı?

TC'nin Kıbrıs'ta söylenmesini istediği şeyleri değişik dillerle söylemenin neresi değişim?

Denktaş'ın söylemlerinin biraz değişik hallerini dile getirmenin neresi değişim?

Halkın pusulası elinde olduğunu iddia ediyor Talat...

Halk, Euro-Taksim planına onay vermemişti alanlarda...

Birleşik Kıbrıs'a, ortak vatana onay vermişti...

Hala daha halkın iradesi yönünde görev yapma vaatlerinde bulunmak abes kaçmıyor mu?

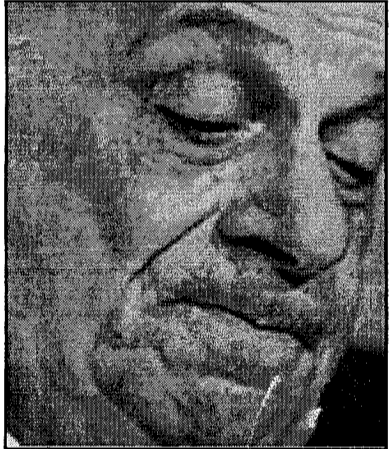
Dönem yeni-başkan yeni...

Ama savunulan politika eski...

Dolayısıyla dönemin yepyeni bir dönem olduğu da bir palavradan ibaret...

Euro-Taksim politikasının yeniliğini bizlere barış, çözüm ve akılcı siyaset olarak gösterenlere karşı uyanık olmanın zamanıdır.

PAPADOPULOS'TAN SONRA DENKTAŞ DA AĞLADI



Cumhurbaşkanlığı devir-teslim töreninde, Denktaş'ın cumhurbaşkanlığı forsunun gönderden indirilip, yerine Talat'ın forsunun çekilmesi, Denktaş'a duygulu anlar yaşattı.

Tören sırasında ağlayan Denktaş ve eşi, daha sonra kendilerine teslim edilen eski forslarıyla birlikte, teslimi tamamlayıp, saraydan ayrıldılar.

Şimdilerde ağlamak moda sanırsınız...

Papadopoulos da ekranlarda ağlamış, ayılıp bayılmıştı...

Denktaş'ın da maneviyatı, forsun gönderden indirilmesine dayanmadı

anlaşılan.

Kolay mı?

40 yıl boyunca sen bütün gayretinle

TC'ye hizmet et,

Taksim için uğraş dur,

Faşist tedhiş örgütleriyle adadaki ilerilere, devrimcilere kan kustur,

40 yıl sonra, TC kendine yeni bir prens

bulsun, seni sarayından etsin ve gel de

duygulanma...

Bunca yıllık hizmetin karşılığı bu mu

olacaktı TC?

Aslında Denktaş'ın bu kadar üzülme-

sine de gerek yok...

Çünkü bugün kendisini geri plana atan TC, bakarsın yarın yine Denktaş'ı kullanmak ihtiyacı hissedebilir.

Denktaş o kutlu güne hazırlanmaya başlasın şimdiden...

TC'ye karşı çıkacak hali yok ya..

Gün gelir, devran döner, Denktaş'ın da ömrü yeterse, Talat'tan yine devralır koltuğu.

Dönemsel gelişmelere bağlı.

Ancak Talat, Denktaş'ı aratmayacak gibi görünüyor.

Bir 40 yıl da Talat devam eder mi dersiniz?

DEVİRİM Mİ?

CTP taraftarı bütün çevreler, adada devrim olduğundan bahsediyorlar.

Oya Talat Cumhurbaşkanlığı resepsiyonunda devrim yürüyüşünden bahsediyor.

M. Ali Talat, "sessiz devrim"den bahsediyor.

CTP yöneticileri, ne kadar devrimci olduklarını, TC desteği ile Cumhurbaşkanlığı'nı da kazanmaları ile kanıtlamaya çalışıyorlar.

Doğan Harman da onlardan geri kalmıyor.

Marks'a atıfta bulunarak, devrimlerin en makbul olanının kansız olanı olduğunu yazıyor.

Marks'tan alıntı yapan Harman şöyle diyor;

"Sadece amaç değil, o amaca götüren araçlar da insani olmalıdır"

Bizim devrim kavramı ne hallere geldi görüyor musunuz?

Şu anda içi boşaltılan bütün kavram-

lar gibi, devrim kavramının da içi boşaltıldı...

Marks'tan alıntı yapanlar, Marksizmin temel özelliklerinden birini unutmayı ve de unutturmayı başarıyorlar.

Marksizme göre devrim, iktidarın bir sınıftan başka bir sınıfa geçmesi sorunudur.

Feodal sistemde, iktidarı ele alan burjuvazinin devrimi, burjuva devrimidir.

Şu anda, içinde yaşamakta olduğumuz kapitalist sistemde de devrim, proletaryanın iktidarı, burjuvazinin elinden alması sorunudur.

Böyle bir şey var mı?

Böyle bir durum yoksa, nasıl bir devrimden bahsediyorsunuz?



Ekonomik sistem aynı kaldığı sürece, İktidardaki sınıf aynı olduğu sürece, Siz devrim yaptığınızı mı sanıyorsunuz?

Çürümüş bir ağacı yeşile boyadınız, fazlası değil...

Devrim, bu şekilde gerçekleşmez.

Sizler, Amerikan "devrim"lerine alışmışsınız anlaşılan.

Gürcistan'da yapılan kadifeli devrim, Kırgızistan'daki pembe devrim, Ukrayna'daki portakallı devrim vs...

Bunları da sizler devrim olarak niteliyorsunuz.

Devrim sorununa bu şekilde bakarsanız, yarın Talat'ı iktidardan indiren TC'nin, ABD'nin bunun yerine Serdar Denktaş'ı geçirmesini de devrim olarak niteleyeceksiniz...

Ya da karşı-devrim...

Bugün ülke, emperyalist zincirin bir

parçasıdır.

Bugün ülke, burjuva sınıfının egemenliğindedir.

Zengin bir azınlık, yoksul çoğunluğu yönetmekte ve onların sırtından zenginleşmektedir.

Ve iktidara CTP'nin, Cumhurbaşkanlığı'na da Talat'ın getirilmesi, bu gerçekleri ortadan kaldırmamıştır.

Sadece şeklen yeni bir görünüm vermiştir.

Ekonomik zemin aynıdır.

Kapitalist üretim ilişkileri devam etmektedir.

Bu koşullara sahip bir ülkedeki sözde değişime devrim nitelemesini yapanlar, Amerikanvari devrim teorilerinin savunucularıdır.

Yineleyelim ki, devrim, sınıflar arasında iktidarın el değiştirmesi sorunudur.

Böyle bir durum olmamasına rağmen, devrim diye sayıklamak, Amerikan propagandalarının savunuculuğundan öte birşey değildir.

Neler oluyor neler?

MÜCADELE YÖNTEMLERİ VE KIBRISTA "DEMOKRASİ"

Genel olarak Kıbrıs'ta, özel olarak da Kuzey Kıbrıs'ta işçi sınıfının ve onun partisinin mücadele yöntemleri olarak seçimlere katılma konusunda, açıktır ki gerekli olan bir tartışma yürütülmektedir. Biz bu tartışmanın hiçte öyle kendi başına ele alınabileceği ve de kendi başına ele alınarak doğru bir şekilde sonuçlandırılacağı kanısında değiliz!

Taktiğin konusunu oluşturan mücadele yöntemlerinin belirlenmesinde birinci kıstas stratejidir. Hangi partiler hangi sonuçları elde etmek için mücadele ediyorlar? Gerek partilerin kendi örgütlenişi, gerekse bu partilerin işçi sınıfı ve halkı örgütleme ve mücadeleye çekme araçları bu stratejiye uygun olmak zorundadır. Stratejik sonucun elde edilmesine hizmet etmek zorundadır.

Dolayısıyla seçimlere katılma konusunu ele almadan önce strateji sorununu ele almalıyız! Ancak bu şekilde taktiğin diğer sorunlarını -sınıf hareketinin geçmiş ve somut durumda ortaya çıkardığı mücadele türleri ve bu mücadele türlerine uygun düşen örgütlenme türleri gibi sorunları, dolayısıyla da seçim sorununu sonra ele alırız!

Malum olduğu üzere Kıbrıs'ta, partilerimiz tarafından savunulan iki temel strateji türü vardır.

Bunlardan birincisi Kıbrıs'ta emperyalist dünya zincirini KIRMAYA dayanan, burjuva-emperyalist sistem içinde sorunlarımıza çözüm bulmayı amaçlayan stratejidir. Gerek Kuzey, gerekse Güney'deki "sol", "sosyalist", sosyal-demokrat, demokrat partilerimizin hepsi de bu stratejiye angaje olmuşlardır. Güney'de az miktarda örgütlü olarak var olan Troçkist ve anarşist yoldaşlar da tüm devrimci laflarının ardında bu stratejiye angaje olmuşlardır.

Bunlardan ikincisi, maalesef sadece ve sadece Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) tarafından savunulan ve ortaya konu ve Kıbrıs'ta devrimciler arasında ve kitleler saflarında yayılma zamanı ve de imkanı kısıtlı olagelmış olan, Kıbrıs'ta emperyalist dünya zincirini KIRMAYA dayanan, sorunlarımızın çözümünü burjuva-emperyalist dünya sisteminden kopararak elde etmeyi amaçlayan stratejidir!

Dolayısıyla Güney'de veya Kuzey'de seçimlere katılmak veya katılmamak türü sorunlarda aranması gereken şey, alınan kararın bu amaçlara hizmet edip etmediğidir!

Bunlardan birinci stratejiyi savunan partilerin seçimlere katılmak konusunda hiçbir sorunu olmaması gereklidir. Burjuva şartlarda iktidar olmak, bu iktidarı korumak, ve tüm bunları şu veya bu şekilde burjuva demokrasisi şartlarında yapmak demek, seçimlere katılmayı, ve buna uygun örgütlenmeyi de beraberinde getirir.

Gel gelelim, Kıbrıs somutunda farklı bir durum vardır. Mesela Güney'deki partilerimiz ve de uluslararası hukuk bazında tanınmışlığından hareket eden hükümet, Kuzey'deki seçimleri tanımaz. Ülke topraklarının Türkiye Cumhuriyeti tarafından işgal altında olduğundan hareket ederek, ve uluslararası hukuk bazında gayet haklı olarak bu seçimleri ve bu seçimlerde seçilenlerin konularını kabul etmez!

Bu kabul lenmeme, ve de işgale karşı

Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) çabalarına bu çerçevede destek olmak, yani KKTC'de seçimlere katılmamak, onları boykot etmek, seçimlerle oluşan otoriteleri tanımamak gerekli olabilir. Mücadele yöntemi olarak KC hükümeti ile ele ele bu yönde iş başı yapmak gerekli olabilir! İyi ama, biz ne Güney'deki partilerimizin Kuzey'deki partilerimize böyle yapmaları için bir çağrı duyduk (mesela, Güney'deki en güçlü sol partimiz AKEL sıkı ilişki halinde olduğu CTP'ye hiçbir zaman bu mücadele yöntemini önermemiş, tam tersine ona seçimler döneminde sürekli yardımcı olmuştur.), ne de Kuzey'deki bir partimiz "işte KC'de tanımıyor bu seçimleri, biz de tanımayalım ve KC ile ele ele işgale karşı çıkalım" çağrısını yapmıştır. Mücadelenin içeriği olarak KC ile birlikte işgale karşı durmak, bu amaçla KKTC'deki seçimleri boykot etmek hiçbir zaman önerilmedi. Aynı meyanda, işgale karşı seçimlerin boykotu demek, otomatikman işgal kurumlarının da boykotu demektir. Kim duydu işgal kurumlarını boykot eden bir parti? Parti olarak ve legal olarak kurulduğunda gitmekte ve işgal kurumlarından kuruluşunun kabulünü iste-

mektesin! Yani işgal kurumlarını boykot etmiyorsun, onlara uyum gösteriyorsun. KC ile de el ele vererek işgale karşı faaliyet yürütmüyorsun! Bu şartlarda seçimleri boykot taktiğin, işgal şartlarında, işgal kurumlarından izinle legal parti olarak kurulma sorunuyla benzerlik gösterir. Legal imkanları kullanmak için parti mi kurdun -işgale rağmen- legal imkanları kullanarak seçimlere de katılabilirsin -işgale rağmen!

Yani boykotun, işgal nedeniyle ve bir prensip olarak ileri sürülmesi fikri, bunu ileri sürenler açısından, kendi içinde tutarlı bir fikir değildir. Bizim ülkemizde, ve de ancak son dönemde boykot fikrini ortaya koyan YKP önermesi tutarlılıktan mahrumdur. Bu fikrin tutarlılıktan mahrumiyetinin bir nedeni de bu partinin geçmişinin seçimlere katılmaları dolu olmasıdır. O zaman-

lar propaganda amaçlı katılırlar mı, şimdi? Şimdi ne hikmetse o amaçlı katılmaktan vaz geçmişler! Biz YKP'li yoldaşların taktik-

lerinin sırrının kendilerinde gizli olduğu kanısındayız. Bizim açımızdan soruna yaklaşırsa, bizim diyeceğimiz şu; ne hik-

metse Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek (KSG) stratejimiz temelinde tek alternatif gazete olarak oluşmaya başladığında Avrupa-Afrika ortaya çıktı ve de meşhur oldu; ve de burjuva-emperyalist stratejiyi muhaliflik merkezi haline getirdi. Ne hikmetse KSP seçimlerde stratejimiz temelinde faaliyet göstermeye başladığında, YKP boykot taktiğiyle ortaya çıktı, ve daha radikal görünümlü bu taktik üzerinden yine burjuva-emperyalist stratejiyi muhaliflik merkezi haline getirdi!

Bizim açımızdan sorun emperyalizme karşı duruşun örgütlenmesinin önlenmesi sorunu olarak kesin bir şekilde ortaya çıkmaktadır!

Her halükarda, seçimlerin boykotu konusunda karar işgal rejiminin tanınmamasına, bununla bağıntılı olarak işgal kurumlarının tanınmamasına doğrudan bağıntılıdır. Ve son tahlilde işgale karşı silahlı direniş mücadelesinin, milli kurtuluş savaşının başlatılması ile doğrudan bağıntılıdır. Bu bağı ele almadan kuru sıkı atmanın alemi yoktur! Doğru taktik belirlemeyle uzak yakın alakası yoktur!

Her halükarda, boykot, bazılarının AB çatısı altında ve AB liberal demokrasininin getireceği çözümü beklerken, bu çözüme sözde katkı koymak amaçlı, ve aynı zamanda emperyalizme karşı mücadele çağrısını kimse duymasın çabalarının ürünü olan bir taktik hiç değildir. Mücadele yöntemlerinin böylesi belirlenişine KSP-KSG'nin rağbet edeceğini sanmak için hiçbir neden yoktur!

KC işgali tanımadığını söylemektedir! Yalan söylemektedir! KC'de iktidarda olan anavatancı, Hellenik Rum burjuvazisi yalancı, sahtekar, vatan haini, ve de NATO'cudur! Ülkemizin bölünmesinin hazırlayıcısı ve de uygulatırıcısıdır! Tıpkı Kuzey'deki sınıf kardeşleri gibi!

KSP-KSG vatanımızın kurtuluşu için, bazılarının tersine, KC ile el ele vermek, Rum burjuvazisiyle el ele vermek sorununu ele almıştır! Vatani Kıbrıs türü işgal edilip de bu tür sorunlara kafa yormayanlar, burjuva milliyetçisi burjuvalardır! KSP-KSG yaptığı değerlendirmeler sonucunda güneydeki burjuvaziyle el ele bir kurtuluş savaşının mümkün olmadığı, bunun Kıbrıslı Türkelere karşı Hellenik bir katliam girişiminden başka birşey olamayacağı sonucuna varmıştır (TC işgalinin Rumlar açısından sonucu da ortadadır!)! KC'deki iktidardaki burjuvazinin, geçtik önderliğinden, katılımıyla dahi Kıbrıs'ın bağımsızlığı için birlikte bir çalışma yapılamayacağı, birlikte bir kurtuluş savaşının örgütlenemeyeceği kanısına varmıştır! Kuzeydeki burjuva, işin aslında TC iktidarı şartlarında, seçimlerin boykotu, işgal kurumlarının boykotu sorunu bu sorunla doğrudan bağıntılıdır. Bu konuda ağızlarını açmayıp gevezelik edenler ciddiye yoksunudurlar! Vatanimizin işgaline karşı ciddiyet yoksunu!

Bizim açımızdan tartışılması gereken, ve mutlaka doğru sonuca varmamız gereken sorun budur. Biz şu anda doğru olduğumuz kanısındayız. Görüşleri farklı olanlar bildirsinler!

Kaldı ki, "1960 KC'si (garantörleriyle, yabancı askerleriyle, üsleriyle) benim" diyen kimdir? TC'ye karşı Yunanistan'la askeri anlaşmalar düzenleyen kimdir? Kapıları açıp da mevcut statükonun yaşamasını sürdüren kimdir? BM çatısı altında dün Denktaş'la (toplum lideri olarak) görüşmüş olan, bugün Talat'la (toplum

Devamı sayfa 10'da

LONDRA MEKTUBU
A. ONAL**Bir Seçimden Başka Bir Seçime**

Kuzey Kıbrıs'taki seçim furyasından sonra yeni bir seçimle karşı karşıyayız. Bu kez seçimler İngiltere'de oluyor.

5 Mayıs seçimleri propagandasında burjuva partiler göçmen işçiler sorunundan tutunuz da üniversite harçlarına kadar bir dizi konularda iddialarda bulunuyorlar. İddialarda bulunuyorlar, çünkü bu iddiaların hayata geçebilmesi için önce İngiliz finans oligarşi kârlarının ne olacağını hesaplaması gerekir.

İngiltere'de sokaklarda evsiz yaşayan insanlar, üniversite ve liselerden mezun işsizler, açık sınırının altında yaşamak zorunda bırakılan tek aileli çocuklar onların umurunda bile değil... Irak savaşından tutun da üniversite harçları konusunda her türlü yalanı söyleyen Blair Hükümeti "İhtiyatlı Ekonomi" sloganı ile hükümette kalmayı başarmak istiyor. Muhafazakar parti ise göçmen işçiler ve iltica sorunu ile suç oran-

larının artışını gündeme getirerek milliyetçilik ve ırkçılık kartını oy toplamak için kullanıyor.

Bu seçimlerin bir başka boyutu daha vardır. Yıllardan sonra ilk kez İngiltere'deki Türk, Kürt ve Kıbrıslı Türklerin bazı sivil toplum liderleri bu seçimlere kulis için bir sıçrama tahtası olarak bakmaktadırlar. Örneğin, yıllardır Kıbrıs'ta CTP ve İngiltere'de İngiliz Emek Partisine desteğini veren Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği Başkanı, açığa Türk/Kıbrıslı Türk adaylara oy verilmesi için gazetelerden çağrı yapıyorlar. Bunlardan bir tanesinin de İngiltere'de ırkçılığı seçim propagandası olarak kullanılan Muhafazakar Partisi adayı olması onlar için hiç önemli değil...

Kürt sivil toplum örgütlerinin bazıları, bazı yerlerde Liberal Demokrat Partisine destek verirken bazı bölgelerde de İngiliz Emek Partisine oy toplamak için hem sözlü hem de yazılı basını seferber etmiş durumdadır.

İngiltere'deki demokrat sivil toplum örgütlerinin vardığı nokta bu işte; İngiliz işçi sınıfının çıkarları ile uyum içerisinde siyaset üretmek yerine MİLLİYETÇİ kulis siyasetini devreye koyuyorlar. Ne diyelim? Burjuva siyaset çerçevesinde burjuva çıkarlar uğruna İngiliz işçi sınıfına sırtını dönen bu sivil toplum örgütlerinin bazıları seçimlerde sağcı ve dincilerle bile ittifaka kadar gidiyorlar.

Ancak uzun yıllar İngiltere'de yaşayan herkes aynı davranmıyor. Bazı işçi ve emekçiler İngiliz işçi sınıfı içinde aktif yer alarak mücadeleye katılıyorlar. Kurtuluşun ancak İngiliz işçi sınıfının kurtuluşu ile bağlantılı olduğunu kavrayarak bu uğurda buldukları bölgelerde bu çerçevede seçime aktif olarak katılıyorlar.

Biz mi ne yapıyoruz?

Biz de boş durmuyoruz elbet. İngiliz işçi sınıfının en militan kes-

imlerinin, yani MADENCİLERİN oluşturduğu ve İngiltere'de işçi sınıfı mücadelesini yükseltme misyonunu yüklenen Sosyalist Emek Partisi içerisinde aktif yerimizi alıyoruz. Sosyalist Emek Partisi adayı Nusret Şen arkadaş seçim manifestosu ile kitlelerden sürekli olarak gizlenen gerçekleri açıkça sergiliyor. İngiltere'de nüfusun yüzde 98'inin nüfusun yüzde 1'i için çalıştığını ilan ederek tüm büyük işletme, banka ve kurumların devletleştirilmesi için kitlelere propaganda yapıyor.

Bugün önemli olan, öldürülmeye çalışılan sosyalizm-komünizm düşüncesini yüceltmek, kitlelere seçeneksiz olmadıklarını sürekli olarak anlatmaktır. Ancak böyle bir ilkeli seçim propagandası ile komünizme inanmış insanları mobilize etme olanağını yakalayabiliriz.

Bunun haricindeki propagandaların en iyisi burjuva iyileştirmelerden öteye gidemez.

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları
e-mail: serkanyavash@hotmail.com

22 Mart 05, Cuma; Ama şimdi utanmayı attı bu herifler. Bilardo odamızı kapatacaklarmış! Ha? Ne demek?

Saat 11 suları garaja gittim. Bir iki saat sonra işe başlaycam. Fırsat buldukça bir-iki saat harcarım garajda. Bazı işçiler bunu tuhaf karşılar. İş saati biterkenden garajdan gaça gaça bir hal olurlar. Ben kalırım geri biraz. Yemek molasında olanlarla bilardo oynar, kaynaşırım. Bugün bilardo odasının giriş kapısında karton üzerine bozuk bir el yazısı ile "bir hafta kapanacak" diye bir yazı. Cumaları bilardo odasında sendikacılar toplanır bir de dükkan kurulur. Sözde yemiş ve benzeri şeyler satan bu dükkancık aslında kaçak sigara, tütün, alkollü içki satar. Hala hazırda odada üç dört arkadaş toplanmış hem oynar hem konuşurlar kendi aralarında. Yüzlerinde bayağı ciddi bir ifade. Ortama girdim "kazananla oynaycam". "Hop, hop, sıraya gir" yanıtı geldi, yüzler yumuşadı, bir iki karşılıklı atışmadan sonra kahkahalar geldi. Aralarından küçük İrlandalı (Dennis) atıldı

-Eee? Duydun, kapatacaklar odayı bir hafta?
-Haa, okudum, ne bu?

Sendika temsilcimizi göstererek -Aha adamlar orda sor.

Gittim yanına temsilcimizin sordum;

-Ne bu hal?
-Ne hali?
-Hade, bilmezmiş gibi, niye kapanyor oda?
-Temizlik...
-Anlamadım? Ne temizliği bu, bir hafta?
-Bana sorma, spor temsilcimiz orda, ona sor.

Bilardo odasının kurulan dükkancığın arkasında duran herifi gösterdi. Şaşırdım. Ne zamandan beri spor temsilcimiz oldu? Kim seçti bu herifi? Tuhaf. Neysa, gittim

yanına aynı soruları sordum. Gelen yanıt ne olsun beklerdiniz? "kirlili bırakıldı bu oda, ondan bir hafta kapatıyorum" dedi. "Yani bir nevi ceza kestir, bir hafta kapatıyor?". "Evet!"

İşçilerin, hele de yoldaşların değer verdiği bir durum olması bir yana, akıllarınca bizi cezalandırma niyeti, ve de kendilerinin tayin ettikleri otoritelerini sağlama çabaları tepemi attırdı. Ben bunun altında kalmanın doğru olmadığı kanaatine vardım. Yani, kaç hafta

işçileri cezalandırma felsefesi aldı başını gidiyor, hem de sendikacılarımızdan, bırakın işveren ve de yaltaklıklarını.

Herkesin duyması için yüksek sesle sordum "ne yetki ile kapatıyor sen bu odayı?" cevap spor temsilciliğinin bana verdiği yetki ile geleceğini bildirdim ve de geldi, karşılığında sordum "Ne zaman seçildin ve yeni seçimler ne zaman?" diye sordum. Odada tam bir sessizlik. Sendikacılar sustu ilgi ile dinlemekte, ne de olsa kendi

adamlarından biri topa tutuldu. Öte yandan bizim yoldaşlar da oyunlarını durdurdu, destek amaçlı olsa yavaş yavaş arkama geçmekte. Kavgaya giriyoruz. Herkes bunun farkında.

Sendikacılar sandalyelerini terk etmemekte. Bunun farkına varan 'Spor temsilcimiz' sorgulamadan sıyrılmak için ne desin beğenirsiniz? "Ver bana 3,000 sterlin, al temsilciliği sen, spor branşı bu kadar borçta"

Bunu duyunca hem güldüm hem kızdım. Demokratik olarak seçilmesi gereken bu yetki arkadaş tarafından satılığa kondu (dedim ve kahkaha attım, yoldaşlar da eğlense gerek onlar da gülüce yüzü gızardı hıyarın)

arkasına da kızgınlığımı ifade etmek için sordum:

"Ne bu borç? Her ay 500 kadar işçiden 2 sterlin alırsınız. Bu eder ortalama 1,000 sterlin ayda. Bunun yanında bilardo masalarının ışıklarına haftada ortalama sadece ben 2 sterlin atarım. Hesabını yaptık biz, ayda en az 200 sterlin ışıklara gitmekte. Nerden çıktı bu borç? Ve de niye sendika toplantılarında üyelere durum açıklanmamakta?"

Bunun arkasına kızarıp-buzaran hıyar yanıt vermeden arkasını döndü, kaçtı. Aramızdan bir arkadaş -Kevin- peşine düştü, konuştu hıyarınan. Ben de duya-bileceğim bir mesafeye getirdim kendimi. Spor temsilcimiz kirlilikten bahsetmekte, Kevin de bu tavrın yanlışlığını belirtmekte. Biraz konuşunca geri geldi ve sunuş yaptı:

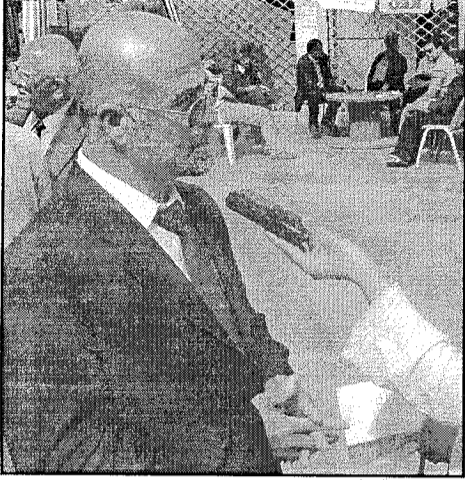
"Bilardo komitesi kuralım ve bu odanın sorumluluğunu alırsak odayı kapatamazlar" dedi. Biz de kabullendik, aramızda anlaştık liste yapıyoruz ve kurul kuruyoruz.

Yavaş, yavaş guruplaşıyoruz. Temsilciliğim de geliyor.

[devami gelecek]



DEV-İŞ Yetkilileri ile 1 Mayıs ve İşçilerin Hakları Konusunda Röportaj



Resmi olarak Güney'de kaç tane Kıbrıslı Türk işçi çalışıyor?

Ali Gulle(A.G): Resmi bir rakam, bizim gerek PEO'yla yaptığımız görüşmelerde, temaslarda, gerekse Çalışma Bakanı'yla yaptığımız toplantılarda bunun 6-7 bin olduğu iddiası vardır. Hatta iddiadan öteyedir, böyle bir tespit vardır. 6-7 bindir sayı.

Peki bunlardan kaç tanesi sigortalıdır?

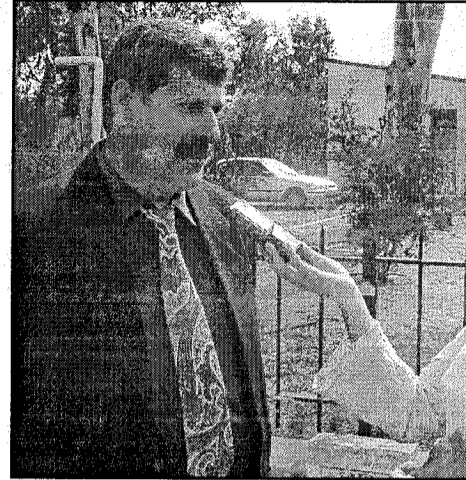
A.G: Taa başlarında, önceleri, sigortalı sayısı neredeyse 0 noktasındaydı, yani 200-300 civarında birşeydi. Bu yaptığımız temaslarda, az önce başında da söylediğim gibi gerek Çalışma Bakanı, gerekse de PEO'yla yaptığımız toplantılarda, Türkler'in nasıl hem sendikalı olabileceği, hem de sosyal sigorta ve ihtiyat sandığına yatırım yapmak suretiyle nasıl çalıştırılabileceği konusunda defalarca toplantılar yaptık. Bakan'la 3 kez görüştük ve bize son verilen sigortalı işçi rakamı 4000 küsur civarındadır.

Bu çalışan işçilerin sendikal ve yasal hakları nelerdir?

A.G: Şimdi tabii, doğrudur, en önemli sorundur. Bir örgütlü, yani sendikalı çalışan vardır, bir de örgütsüz ve kaçak pozisyonunda çalışan vardır, bunların hakları neredeyse 0 noktasındadır. Sadece aldığı ücret, işvereninden, patronundan aldığı ücret vardır. Bu da işte 100 Liradır, 80 Liradır, 120 Liradır, yaptığı işe göre değişir bu. Haftalık bu söylediğim. İnşaat sektörü yoğunlukla. Örgütlü çalışanlar ise, sendikalı çalışanlar ise, sosyal sigortasından ihtiyat sandığına, sağlık fonuna, izin fonuna kadar bütün sosyal menfaatlardan yararlanmaktadır. Bunlar tabii sendikalı ve örgütlü olan insanlardır. Bunların sayısı ise PEO'dan aldığımız verilere göre yaklaşık 1000 küsur, 1000'i aşmıştır ama tam nedir bilmiyorum. Bunun dışında başka sendikalar da var tabii, oralarda ne kadar örgütlüdür onu bilmiyorum. SEK var sağda, aynı zamanda DEOK vardır, bu da solda bir sendikadır. Oralarda ne kadar örgütlü var bilmiyorum. Ama bu çerçevededir örgütlü. Örgütsüz olan-

DEV-İŞ Başkanı Ali Gulle ile, Kuzey'de ve Güney'de çalışan işçilerin sosyal ve sendikal durumlarıyla ilgili yapılan röportaj:

ların durumu vahimdir. Örneğin tatilde Ağustos ayında 3 hafta 4 hafta işçiler tamamen tatile çıkar Güney'de. Sadece inşaat sektörü değil, memleketin geneli durur, tatile çıkar. Bu tatil süresince yatırımları tam olmayan, bu izin fonundan para almaz. Yani 1000, 1500, 2000 Lira para alan işçiler vardır ve bunlardan yararlanamıyorlar. Sakatlandığında, düştüğünde, inşaat bu, ama inşaatın altından geçerken küçük bir taş omzuna, kafasına düşse bile yaralanabilir. O zaman, yatırımları olmadığından yine mağdur olmakta, üstelik Kuzey'de de yatırım yapmadığından, ne Kuzey'de ne Güney'de, eğer evliyse çocuk çocuğu atıl vaziyette ve aç kalıyor. Bunların ortadan kaldırılması için biz PEO'yla birlikte aktif bir mücadele veriyoruz ve bu anlamlarla, genel bir Türkler'e yönelik toplantı yaptık biz PEO'nun konferans salonunda. Toplantıya 200 civarında işçi katıldı, orada sorunlarımızı tartıştık ve daha nasıl yaygın bir biçimde örgütsüz ve mağdur olan insanları örgütleyebileceğimizi konuştuk. Bunun dışında birkaç toplantı daha yapıldı, bildiriler dağıttık. Kıbrıslı Türkler'in örgütlü olurlarsa örgütlenmekten doğan ve toplu sözleşme kapsamı içine giren insanların hakları nelerdir, bunları özet olarak başlık başlık anlatan bildiri dağıttık kapılarda. Mağusa'da 2,5 milde, Ledra Palace'da ve Pergama'da, Kermiya'da dağıttık bütün bunları ve çalışanları bilgilendirdik bu anlamda. Daha sonra PEO kendisi kitle toplantısı yaptı kendi arasında. O toplantıya biz katılmadık. Başarılı bir toplantı olduğu söylendi. Bir ikincisi, Türkler'e yönelik, PEO'da iki tane Türk çalışan var şu anda. Biri Lamaka'da, biri Lefkoşa'da. Bu tür şeyleri artırarak, Türkçe yayınları da artırmak suretiyle Türkler'in haklarını, Türk çalışanların haklarının ne olduğunu Türkçe olarak da kendilerine bildirmek gerekir. Çünkü dili bilmemekten ötürü de mağdur olmaktadır, büyük sıkıntı yaşamaktadırlar. Tabii bu bir süreçtir ve bize göre bunu Türkler-Rumlar meselesi yapmamak lazım. Yani işte Rumlar Türkler'i köle gibi çalıştırır meselesi diye algılamamak lazım. Buradaki meseleyi emek ve sermaye olarak algılamak lazım. Bu çerçevede hareket edersek ve sınıfsal davranırsak, daha doğru çözümlere de gidebileceğiz kanaatindeyim.



1 Mayıs'ın işçilerin bayramı, milli değil enternasyonal bir bayram olduğu fikrini benimsiyor musunuz?

Mehmet Seyis(M.S): Mutlaka. İşçilerin bayramı ve uluslararası işçi birlik ve dayanışma günü bugün. Bugün demiştik ama, aslında 1 Mayıs.

1 Mayıs'ı ,enternasyonalizm anlayışının yayılmasının bir aracı olarak nitelendiriyor musunuz?

(M.S): Tabii, enternasyonalizmin yayılmasının ivme kazandığı bir gün aslında 1 Mayıs. Sosyalist Enternasyonal'de ilan edilmiş bir gün aslında 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kutlanması. Dolayısıyla tabii ki...

Peki, işçi sınıfı için böylesi önemli bir günün yerine burjuvazinin dini-milli bayramı tercih edilerek 1 Mayıs'ın başka bir güne alınmasının doğru olduğunu düşünüyor musunuz?

(M.S): Çok doğru karşılıyor. Çünkü 1 Mayıs, sonuçta 1 Mayıs'tır ve en önemli gündür işçiler için. Ancak, toplumların kendi hassasiyetlerine saygılı davranarak, bugün gidip birlikte yürümenin verdiği hazzı almak istiyoruz.

Sizin DEV-İŞ olarak ve ilişkide olduğunuz sendika PEO olarak, Kıbrıslı Türk ve Rum işçilerin, hem de tüm diğer işçilerin katılacağı ortak 1 Mayıs düzenleme projeniz var mı?

(M.S): Bunu tabii kapıların açılmasından önceden beridir konuşuyoruz. Olanakların el verdiği ilk fırsatta da böyle olacaktır. Çünkü 1 Mayıs'lar zaten Kıbrıs'ta ilk olarak 1947'de işçilerin, Türk ve Rum, birlikte kutlamasıyla başlamıştır. Bunun doğrusu da Kıbrıs işçi sınıfının birlikte kutlamasıdır. Önümüzdeki gün-

DEV-İŞ Genel Sekreteri Mehmet Seyis ile, 1 Mayıs'ın anlamı ve önemi üzerine bir yapılan röportaj:

lerde de arzumuz, isteğimiz budur.

23 Nisan 2003'ten beridir 2 sene oldu bugün. Kapılar açıldı ve iki 1 Mayıs'ta da ortak 1 Mayıs kutlanmadı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

(M.S): Evet, maalesef henüz olmadı. Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğü bunun ana etkenlerindedir. Yani geçen yılı hatırlıyorsunuz. Çok az sayıda bir katılım oldu. Çünkü işte Kıbrıs Türk tarafında "evet", o tarafta bir "hayır" vardı. İşin tuhaf tarafı tam 1 Mayıs gününde de AB'ye giriş vardı. Öyle bir eziklikle olmadı. Bu yıl ise yeniden bir tohum atılıyor. Önümüzdeki yıllarda dediğim gibi, inşallah olacak.

Peki, bu şekilde 1 Mayıs'ın anlamının yok edilmesi, içinin boşaltılmasıyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

(M.S): Evet. Tabii, yani Güney'de geçen yılki olayla ilgili sendikacı dostlarımızla alakalı olduğunu zannetmiyoruz. O gün genel devlet politikasıydı. Dünyanın her yerinde aslında devletler bugünün için boşaltmak için büyük uğraşlar veriyorlar, biliyorsunuz. Uzun yıllar da "işçi ve bahar bayramı" gibi saçma söylemlerle gelindi. Bugünün işçi birlik ve dayanışma günü olduğundan rahatsız oluyor sermaye. Tarih var olduğu sürece bu rahatsızlıkları vardı, devam edecektir de. Bu, emek sermaye çelişkisinin sonuçlarıdır.



ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!



SOSYALİST GENÇLİK

29 Nisan-5 Mayıs 2005, Yıl:1 Sayı:29

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK



1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR!

1 MAYIS'IN KISA TARİHÇESİ:

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın tarihsel kökleri nereden gelmektedir?

Neden başka bir tarih değil de, 1 Mayıs?

Bunun tarihsel nedenleri vardır.

İlk kez Avusturyalı işçiler tarafından 8 saatlik iş günü için mücadele etmek,

eğlenceler, gösteriler düzenlemek için organize edilen etkinlikler, 1 Mayıs 1886'da Amerikan işçilerinin Chicago'da yine 8 saatlik işgünü için genel greve girmeleri ile taçlanır.

200 bin işçinin genel greve gittiği eylem, Amerikan işçi sınıfının en şanlı direnişlerinden birisi olarak tarihe geçer.

Bu eyleme büyük bir azgınlıkla saldıran Amerikan burjuvazisi, eylemi dağıtmak için zorba yöntemlere başvurur.

İşçiler işlerinden atılırlar, cezalandırılırlar, kara listelere alınırlar.

Ve genel grevin önderlerinden 8 işçi, idam edilecek

genel grev "bastırılmış" olur.

Frederik Engels'in önderliğinde II.

Enternasyonal tarafından 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak ilan edilir.

1 MAYIS'IN ÖNEMİ:

Böylesi tarihi köklere dayanan 1 Mayıs'ın önemi sanırız şimdi daha net anlaşılacaktır.

Ekmeğin için, insanca bir yaşam için, modern köleliğe hayır demek için mücadele etme çağrısıdır 1 Mayıs.

Amansız sömürüye karşı mücadele bayrağının yükseltilmesi çağrısıdır 1 Mayıs.

Eşitlik, özgürlük, kardeş-

lik, mutluluk için işçi sınıfının bayrağı ve bilimi altında toplanma çağrısıdır 1 Mayıs.

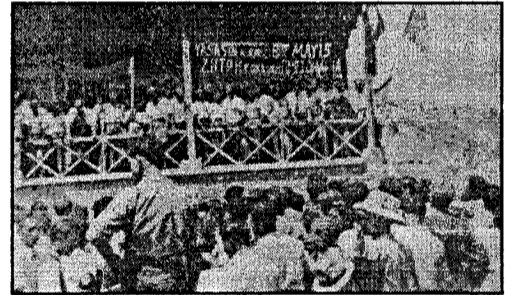
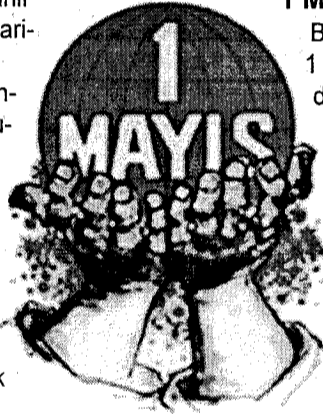
İşçi sınıfının iktidarı için kavganın çağrısıdır 1 Mayıs.

"Yaşasın işçi sınıfı iktidarı" sloganı için sınıfsız bir toplum için mücadele çağrısıdır 1 Mayıs.

Bu çağrıya uyulmalı.

Bu sese kulak vermeli.

Gençlerin yeri işçilerin yanı olmalı!



KIVILCIM

1 Mayıs

1886 yılında, Amerika'nın Şikago şehrinde işçilerin sekiz saatlik iş-günü için başlattıkları genel grevde işçi liderlerinin, egemenler tarafından yani burjuvazi tarafından katledilmeleri, 1 Mayıs'ın tarihsel anlamını ifade etmektedir.

1 Mayıs, ezenle ezilen, sömürülen, burjuvaziyle işçi sınıfı, kapitalizmle sosyalizm arasındaki mücadelenin, yani özünde sınıf mücadelesinin adıdır.

Bu mücadelenin erozyona uğratılması ve içinin boşaltılması amacıyla, yönetenlerin elde bulundukları her tür silahla saldırıları anlaşılır bir durumdur. Çünkü onlar için aslolan, mevcut sistemin, yani kapitalizmin devamı üzerinden, bir avuç azınlığın milyonları sömürüsü ve o küçük azınlık olan yönetenlerin daha çok kâr, daha çok zenginliği ve refahıdır.

Bizler, KSP'liler de, 1 Mayıs'a işçi sınıfının penceresinden bakıyoruz. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı

mücadelesinin bir günü olarak yaşıyoruz ve yaşatacağız.

23 Nisan 2003 tarihinde geçişlerin kontrollü olarak serbest bırakılmasıyla birlikte son 3 yıldır Kıbrıs'ta 1 Mayıs'ı "çifte bayram" olarak kutlama olanağı buluyoruz. Gerek Kuzeyde düzenlenen 1 Mayıs mitinglerine gerekse de Güneyde düzenlenen mitinglere katılabiliyoruz.

Kıbrıs sorununa bir "çözümün" bulunamadığı şartlarda, ve geçişlerde, özellikle Kuzeyden Güneye geçen insanların kimlik ve vatandaşlık bilgilerine bağlı olarak yaşanan bir dizi sorun ve engellemeler bariz olsa da, küçücük bir ülkede neden iki ayrı kutlamanın yapıldığının sorgulanması gene de yapılmalıdır. Adanın her iki kesiminde ayrı ayrı düzenlenen 1 Mayıs mitinglerinin örgütlenmesine yönelik belirleyici güç olarak varolan "sol" siyasi partilerin ve işçi sendikalarının takındıkları tavrı önemli bir noktadır.

Hem Kuzeyde hem de Güneyde kendilerini işçi sınıfı mücadelesinin yanında gören, kendilerini işçi ve emekçilerin kurtuluşu mücadelesinde öncü diye adlandıranlar, bu önemli günün birlikte ele alınmasına yanaşmıyorlar.

Kuzeyde ve de Güneyde ağırlıkta olan anlayış, maalesef ayrılıkçılık ve siz-biz üzerinde şekillenmektedir. Mevcut siyasi duruşların bir yansıması olarak, işçi sınıfının kurtuluşu kaygısı taşımayanlar, işçi sınıfının birlikte mücadelesinden bir çıkarı olmayan güçler aksine 1 Mayıs'ın içinin boşaltılmaktadır. Emperyalist politikalar temelinde Kıbrıs sorununa bir çözüm bulma çabası içinde olan iki taraftaki güçler de sol adına, sosyalizm adına "milli" çerçeveyi aşamamaktadırlar. Dolayısıyla da ortak örgütlenme kaygısı peşinde değildirler.

Güneyde 1 Mayısın geleneksel olarak örgütlenmesini yapan PEO, bu

yıllık mitingi 23 Nisana alma kararı aldı. Sebebi ise Paskalya tatili olarak gösterildi. Yani böylesi gerici bir gerekçe 1 Mayıs'ın tarihinin değiştirilmesine yetti. Bu komedi, katılımın Paskalya dolayısıyla düşük olacağı şeklinde gösterildi.

Kuzeyde ise farklı bir komediye hazırlanıyoruz. Çeşitli kanallardan gelen bilgilere göre bu yıl 1 Mayıs'ta yeni cumhurbaşkanımızla aynı korteji paylaşacakmışız. KKTC'nin reisicumhuru 1 Mayıs kortejinin en önünde girecekmiş alana.

Hade hayırlısı! Ne de olsa yeni dönem başladı!

Ancak unutulmaması gereken, unutturmayacağımız bir nokta var. O da KSP'nin sınıf mücadelesindeki kararlı yürüyüşünün devam edeceğidir.

Ortak vatan mücadelesinde emperyalizme karşı ortak örgütlenmenin kaçınılmaz olduğunu akıldan çıkarmadan nice 1 Mayıs'lara!

E-mail: kspgb@yahoo.com TEL: (0392) 2270680

Soru

1 Mayıs "sessiz devrimle" yeşile mi boyanmalı, yoksa kızıl mı kalmalı?

Polemik

Paskalya nedeniyle güneydeki 1 Mayıs kutlamalarını 23 Nisan'a atmak ortak bir 1 Mayıs düşüncesi ile 1 Mayıs'ın felsefesine aykırı bir tutumdur.

Üniversite Günlüğü

Talat'ın seçim öncesi yediği yemekte Suat Günsel de var mıydı? Ne de olsa o da patron!

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

⚡ Cenk Mutluyakalı abim seçim "efendi aday" olarak Arabacıoğlu'nu seçmiş. İyi ki koalisyonunuz DP'yle ha... Bir yerden beğeneceksiniz adamları... Ben de Arabacıoğlu'nu seçim minnoşu seçtim. Hatta seçim mırnavı seçtim. Oldu mu Cenk abim?

Nabzım yükseliyor, sınırlarım geriliyor. Çocukları şekere, çikolataya doyurun! Yerlerinde sekmelerini izleyip alkış tutmayın!

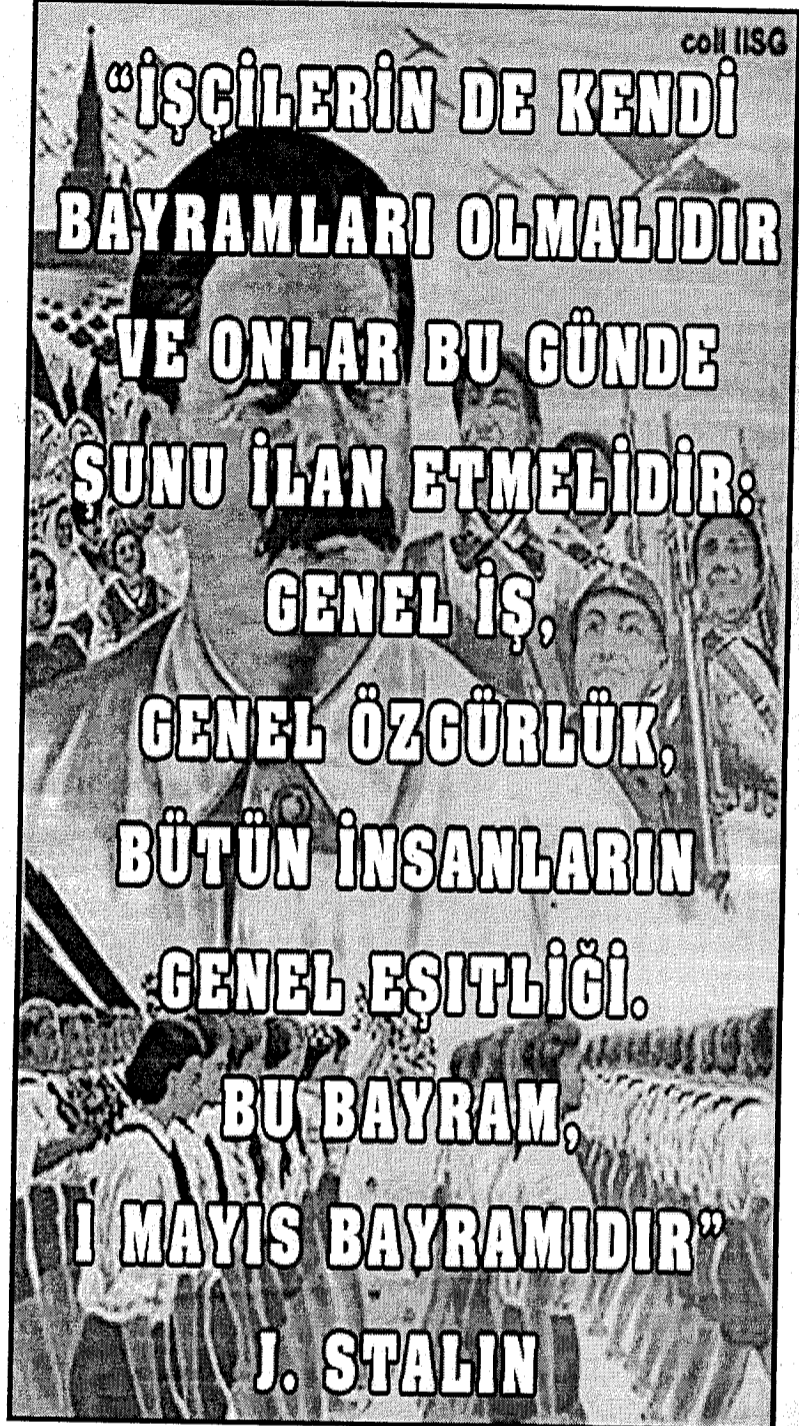


⚡ Nedir be bu 23 Nisan'da çocuklara çektirilen eziyet! Büyükler eğlensinler diye çocukları maskara ediyorlar meydanda! Bari bütün gün çocuklara dondurma, kola, gofret falan bedava olsun da, bayram etsin çocuklar! Nisan bitiyor, sıcaklar artıyor. Sıcaklar artıyor, nabzım yükseliyor.

"Bizde" doğum günleri birbirine yakın olan yoldaşlar, ortak bir gün tespit eder ve doğumlarını birlikte kutlarlar. Güney'de 1 Mayıs eylemi Paskalya nedeniyle 23 Nisan'a atıldı. Ne de güzel orta yol ama! Paskalya'ya zarar gelmesin, 1 Mayıs rezil edilsin, önemli değil! Doğum günü partisi mi be bu!

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs Mücadelesinin İnternetteki Adresi



Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 32

KAPİTALİZMİN GENEL BUNALIMININ İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINDAN SONRA DERİNLEŞMESİ

1. İkinci Dünya Savaşı döneminde, özellikle de Avrupa ve Asya'daki halk demokrasisi devletlerinin kapitalist sistemden kopuşlarından sonra, kapitalizmin genel bunalımının ikinci aşaması başladı. Dünya üzerinde birbirine zıt iki kampın oluşması sonucu, bütünlüklü ve her yeri kapsayan dünya pazarı bölündü ve birbirine zıt iki pazar, sosyalist kamp ülkelerinin pazarı ve kapitalist kamp ülkelerinin pazarı oluştu. Tayin edici kapitalist ülkelerin pazarı oluştu. Tayin edici kapitalist ülkelerin -ABD, İngiltere ve Fransa- dünya zenginlik kaynakları üzerinde etkide buldukları alan önemli ölçüde küçüldü. Kapitalist ülkelerde pazarlama zorlukları ve işletmelerin kronik bir şekilde kapasitelerinin altında çalıştırılması arttı.

2. İkinci Dünya Savaşının en önemli sonuçlarından birisi, emperyalizmin sömürge sisteminin bunalımının şiddetli bir şekilde keskinleşmesidir. Sömürge ve bağımlı ülkelerdeki ulusal kurtuluş mücadelesinin son dönemlerindeki canlanması, sömürge sisteminin parçalanmaya başlamasına ve Çin ve diğer bazı ülkelerin emperyalizmin dünya sisteminden kopmasına yol açtı.

3. Kapitalist ülkelerin gelişmesinin eşitsizliğinin daha da derinleşmesi, beraberinde kaçınılmaz olarak emperyalizm kampı içindeki iç çelişkilerin

keskinleşmesini getirmektedir azgın bir yayılma yoluna giden Amerikan emperyalizmi, diğer ülkelerin iktisadını kendine bağımlı kılmaya çalışmaktadır. İktisadın askerileştirilmesi, kapitalist ülkelerdeki sanayi üretim olanaklarıyla bu ürünlerin pazarlanması olanakları arasındaki uçurumun derinleşmesini sağlamakta ve yeni iktidadi bunalımın ve felaketlerin ön koşullarını hazırlamaktadır.

4. Kapitalizmin genel bunalımının ikinci aşaması, geniş emekçi kitlelerinin maddi durumunun keskin bir şekilde kötüleşmeye devam etmesi ile karakterizedir. Bu, kapitalist ülkelerde işçi sınıfının gerçek ücretinin düşmesinde, sürekli işsizler ordularının büyümesinde, iş örgütlenmesinin tahrikçi sistemlerinin kapsamlı bir şekilde kullanılmasında, enflasyon ve artan pahalılıkta, vergi yükünün artmasında, geniş köylü kitlelerinin yoksullaşması ve yıkıma uğratılmasında ve sömürge sömürünün artmasında dile gelmektedir. Barış, demokrasi ve sosyalizm kampının pekişmesi, gericiğin ve savaşın emperyalist kampının zayıflaması, işçi sınıfı, köylülük ve sömürge halkların kurtuluş mücadelesinin canlanması, bugünkü çağın kapitalizmin çöküşü çağı, komünizmin zaferi çağı olduğunu göstermektedir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan

İngiltere:

Öğretim Görevlileri İsrail Üniversitelerini Boykot Etme Kararı Aldı

48 bin civarında üyesi olan Üniversite Öğretim Görevlileri Sendikası (AUT) geçtiğimiz hafta İngiltere'nin Eastbourn şehrinde yaptığı yıllık Genel



Kurul'da büyük bir çoğunluk kararı ile Hayfa ve Bar-Ilan Üniversitelerini boykot etme kararı aldı. Bu kararın gerekçesi olarak da İsrail'in, özellikler de bu iki üniversitenin, İsrail işgali altındaki Filistin bölgelerinde pozisyonları kötüye kullandıkları gösterildi. AUT Hayfa üniversitesinde rejimin Filistin işgal topraklarındaki uygulamalarına karşı ses veren öğretim görevlilerini susturduklarını hatta onların akademik özgürlüklerini dahi kısıtladığını açıkladı. Bar-Ilan üniversitesi ise Filistin topraklarında yasadışı kurulan kolejlerle bağlarını git-tikçe güçlendirdiği hatta bu kolejlere karşı Filistinlilerin protestolarına kulak tıkadığı gelen haberler arasında. Konu ile ilgili açıklama yapan bir delege "bu

kararla İsrail'deki üniversitelerinin %25'ine boykot uygulayabiliriz. Sendikamızın bir üyesi olarak dünyanın her yerinde insan hakları için ayağa kalktığından dolayı sendikamla gurur duyuyorum" dedi. Bir delegenin bu açıklaması aslında sendikamızın Genel Kurul'daki delegelerin bir çoğunun paylaştığı görüşlerdir.

AUT'nin bu kararının ardından harekete geçen İsrail Büyükelçiliği "ırk ve din ayırımına karşı gayri hukuki bir uygulama" olduğunu iddia etti. İsrail rejiminin Filistinlilere karşı insanlık dışı uygulamalarını görmeyen Büyükelçi, İngiltere üniversitelerindeki öğretim görevlilerinin böyle bir demokratik duruşuna dahi tahammül edemediğini gösterdi.

Amerikan Komutanları "Masum"

Irak'ın Abu Garib hapisanesindeki işkenceler ortaya çıktığında büyük bir kamuoyu reaksiyonu ile lanetlenmişti. İngiliz ve ABD emperyalistleri prestijlerinin bu zedelenmesini ortadan kaldırmak amacıyla işkenceye karşı olduklarını açıklamışlardı ve kamuoyuna yansıyan işkenceci askerleri mahkemeye sevk etmişlerdi. Duruşmalar sırasında savunmalarını yapan işkenceci askerler emirlerini üst düzey komutanlarından aldıklarını açıkladı. Bunu takiben kamuoyunun gözünü boyamak için ABD Savunma Bakanlığı Irak'ta bulunan dört komutanın uygulamaları hakkı araştırma yapacaklarını açıkladılar. General Sanchez, General Green ve bunlarla beraber onbir komutan hakkında araştırma yaptıklarını açıklayan ABD

ordusu generallerin "suç teşkil edecek işlerde bulunmadığı" sonucuna vardılar. ABD ve dünya kamuoyunda büyük bir şaşkınlık yaratan bu açıklama karşısında Pentagon generallerin sadece özenle iş yapmadıkları sonucuna vardıklarını bildirdi. Bu şekildeki açıklamalarla da komutanların insanlık suçu çerçevesinde yargılanmalarını da hasır altı etmiş oldu. Savaş sırasında tüm erlerden ve alt rütbeli askerlerden sorumlu olan komutanların savaş uygulamalarında ise sorumlu olamayacakları açıklaması yüzünden fazla Iraklıların hayatına mal olan bir savaşta tereyağından kıl çeker gibi generallerin de korunması bunların ne kadar iki yüzlü olduklarını göstermektedir.

Toplu İş Sözleşmeleri Uygulanmalı

AUT'nin Genel Kurul'u devam ederken delegeler aynı zamanda İngiliz hükümetinin öğretim görevlileriyle yapılan toplu iş sözleşmesi çerçevesinde vardığı anlaşmaları uygulamadıkları öğrendiler. İngiltere'nin 120 üniversitesinin 114'ünde bir yıldan beridir eski ücretler hala daha geçerliliğini koruyor. Buna karşı açıklama yapan AUT sekreter yardımcısı Malcolm Keight Manchester'de, Londra'da Açık Öğretim Üniversitesi'nde toplu iş sözleşmelerinin uygulandığını geriye kalanlarda ise hiç birşey yapılmadığını açıkladı. Blair hükümetinin üniversitelere parayı kısması nedeni ile üniversitelerin duhuliyelerini de artır-

mak zorunda kaldığını da açıklayan Keight buna rağmen toplu iş sözleşmelerinin hala daha uygulanmadığını bildirdi. AUT ile üniversite kurumları arasında geçen yıl yapılan toplu iş sözleşmesinde eşit işe eşit ücret uygulanması vardı. Aynı işi yapan iki kişi aynı ücreti alacaktı. Ancak üniversite yönetimleri hükümetin de yaptığı yardımları kısmasını öne sürerek bu en temel insanlık hakkını devreye koymadılar.

Genel Kurul'da bu konu ile ilgili yapılan tartışmalarda delegelerin büyük çoğunluğu hükümete çağrıda bulunarak yapılan sözleşmenin hayata geçirilmesini aksi halde greve gideceklerini açıkladılar.

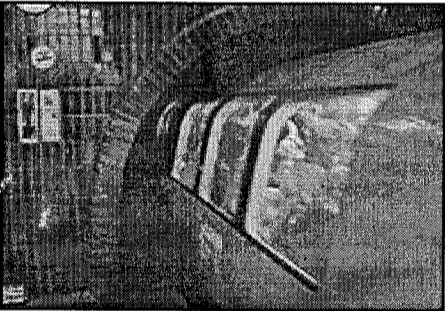
Metro İşçileri Greve Devam

İşçilerin grevinin devamı, Glasgow metrosunun ikinci gün kapalı kalmasına neden oldu.

Taşımacılar Sendikası (T&G) üyelerinin Cuma günü 48 saatlik greve çıkmaları, binlerce yolcuya kargaşalık yaşattı.

Uzun süre devam eden ücret ve tatil ayarlamaları tartışmaları, dördüncü greve neden oldu.

Strathcly'de Yolcu Taşımacıları Sendikası'ndan, Douglas Ferguson



"Bu grevlerden dolayı yaşanan zorluklar için özür diliyoruz. Adil bir teklifimizin reddedilmesi üzücü bir şey" diyerek durumu açıklamaya çalıştı.

T&G'den Scott Foley, SYT Sendikası maaşlara artış teklifi karşılığında iş yerindeki şoförlerin, istasyon ustaları ve diğer işçilerinin sağlık ve güvenliklerini sağlamak için ayrılan bütçeden kesintilerin yapılabildiğini belirtti.

Kuzey İrlanda Okullarında Grev

Kuzey İrlandada'ki sınıf asistanlarını temsil eden 5 sendika maaş konusunda devletin görüşme taleplerini ret etti.

Sınıf asistanlarını temsil eden 5 sendika yaptığı açıklamada üyelerine süresiz greve gitme konusunda görüş belirtmelerini ve de oy kullanmaları için davette bulundu. Bu tavrın ardında yatan nedenin üyelerinin yönetiminin kendilerine yanıt olarak gönderdikleri mektubun ilk etapta işçiler tarafından öne çıkartılan sorunları yanıtlanmamış olmasıdır.

Bu arada Dundonald bölgesinde bulunan bir okul, sınıf asistanlarının bir günlük greve gitmesi ardından öğrencilerini eve göndermek zorunda kaldı.

Nipsa sendikasına bağlı bulunan 40 sınıf asistanı çalıştıkları okulun, aylar öncesi varılan maaş artışını halen daha ödemediği belirtildi. 130 öğrenme zorluğu olan öğrencilere eğitim

sunan okul bu iddialara karşılık dahi vermedi.

22 Nisan Cuma günü okul önünde baraj oluşturan, ve okula girişi engelleyen asistanlar aileleri yanlarında buldu. Sabahın ilk saatlerinde okul önünde toplanan asistanlara destek olmak için aileler de kapıları tutu ve okula girişi engellediler.

Maaşlara ek, eğitim görevlisi olmayan işçilerin çalıştırıldıkları saatlerin asistanların çalıştırıldıkları saatlere nazaran daha az olması işçiler arasında hoşnutsuzluğu artırmaktadır.

Sınıf asistanları yaptıkları saatler karşılığında hak ettikleri maaş almaları için beklemekten usandıklarını belirttiler ve konuşma yerine işverenlerden eylem görmedikleri taktirde grevleri artıracaklarını belirttiler.

Hepsini İstemem, Sadece Üretimini...

Rover şirketinin iflasından sonra şirketi satın alıp fabrikalarla birlikte işçileri muhafaza etmek istemeyen Çin şirketi Shanghai Automotive Industry Corporation (SAIC), kendi fabrikalarında Rover 75 isimli arabalar üretecek.

SAIC yaptığı açıklamalarda Rover adı ile araba üreteceğini inkar etmesine rağmen şirket içerisinden sızdırılan haberler bunu tasdiklemekte. Hala hazırda Rover arması BMW araba üreticisine ait olmasına rağmen SAIC Rover 75 adı altında araba üretmeyi planlamakta.

MG Rover şirketinin iflası İngiltere'de 5000'den fazla işçinin işsiz kalmasına yol açtı. Şirketi kurtarmayı reddeden SAIC şirketi bu sayede kendi ülkesinde ucuz işçilikle aynı isim altın-

da araba üretebilecek.

SAIC hala-hazırda Rover parçaları yapan şirketlerle anlaşarak parçaların teminatını sağlamış durumda.

2000 yılında zora giren Rover şirketi ilk etapta BMW şirketi tarafından satın alınmıştı. Ardından BMW şirketi geri çekildi ve sadece ismini tutmaya devam etti. Phoenix Four isimli grup devreye girerek üretimi ayakta tutmuştu. Ne var ki son birkaç ayda iflası ilan edilip fabrikaları satılığa koymuştu.

Kapitalist piyasada üretimin ağır bastığı ortamda işçilerin güvenliği tamamen hiçe sayılmaktadır. Bu defada 5,000 işçinin işlerine son verilmesi, şirketlerin planları ve üretim ardından arka plana itilmesini getirmekte.

Şili:

Binlerce Öğrenci Meydanlarda

Şili'nin başkenti Santiago şehrinde binlerce lise ve üniversite öğrencisi sokaklara dökülerek hükümetin yeni çıkarmaya çalıştığı yasalara protesto etti. Hükümetin önerdiği yeni yasalara göre üniversite harçlarının artırılması öngörülüyor. Bunun yanında ise özel okullarda okuyan öğrencilere de devlet yardımı öngörülüyor. Hükümetin bu önerilerini protesto etmek amacıyla 3

binden fazla öğrenci sokak gösterileri yaptılar. Sokaka gösterileri sırasında polis öğrenciler gözyaşartıcı bomba yanında tazikli su kullandı. Buna karşılık da öğrenciler taşlar ve molotov kokteyle karşılık verdiler. Bunun sonucunda Valparaiso yöresinde 55 kişi, Jonehcoin bölgesinde de 70 kişi tutuklandı.

Parka

Ziya Çelik

BİR KUTLAMA YAZISI

Gediz'de grizu patlaması...
Facia...
18 maden işçisi cansız yatıyor
madenin dibinde...
Aileler perişan...
Dostlar perişan...
Ayda 500 milyon lira için yerin
300 metre altında ekmek arayan
insanların üzerine çöken maden...
Çoğu işçinin her an yüzyüze
gelebileceği "iş kazası"...
Kader mi?
Sineye mi çekmeli?
Yok öyle şey!
Aklınıza şaşarım sizin!

İşçi Derviş'in canı sıkın...
Kaç kere isgaloşadan düştüm
ama düşmeyi bildiğim için birşey
olmadı, diyor.
Sinirli bir gülüş patlatıyor...
Çaylar geliyor, sohbet ilerliyor...
Ve ekliyor işçi Derviş;
"Bu hep böyle mi gidecek? Yarın
yine isgaloşadan düşerseniz da

kafam patlar? Kim bakacak bana?
Gücümü, bedenimi kaybettiğim an
aç kaldım demektir"
Örgüt, parti, birlik, diye söyleniy-
orum...
Çaylar tazeleniyor...
İşçi Derviş gün boyu inşaatta
yuttuğu tozların üstüne bir sigara
daha yakıyor...

Kellesinde yıldızlı bere,
Boynunda Che'li kolyelerle
sokaklarda fink atanlar!
Surlarıçini biliyor musunuz?
Ya da Sarayönü'nde boyacılık
yapan kağıt mendil satan çocuk-
ları?
23 Nisan kutlanıyor memlekette,
Bugün 23 Nisan,
Sinir oluyor insan!
Süslü yerel kıyafetlerle sokaklar-
da tespih gibi dolaştırılan çocuk-
larla mı gizliyorsunuz tartıcı
çocuğun halini?
Ya da uzak Asya'da günde bir

dolardan düşük ücretle çalıştırılan
çocukları sırf siz 23 Nisan kutluy-
orsunuz diye görmezden gelelim
mi istiyorsunuz?
O çocuklar bizimle 1 Mayıs'ta
yürüyecekler.
Kendi bayramlarında...
Sizin ise sokakta turlamaya bile
hakkınız yok...

İşçiler, 1 Mayıs arifesinde grizu
patlamasında ölen/öldürülen
kardeşlerini de anacaklar miting-
lerinde!
İşçi Derviş yürüyüşte daha bir
hırsıyla sallayacak Parti bayrağını!
Boyacı, mendilci, tartıcı çocuklar
gene şamatasına kortejin arkasına
takılacaklar...
Kortejin en uzun boylusu çocuk-
lardan birini yine omuzlarına ala-
cak...
Omuzdaki çocuk belki hangi
bayrağı salladığını, eylemin ne
olduğunu bile bilmeyecek.

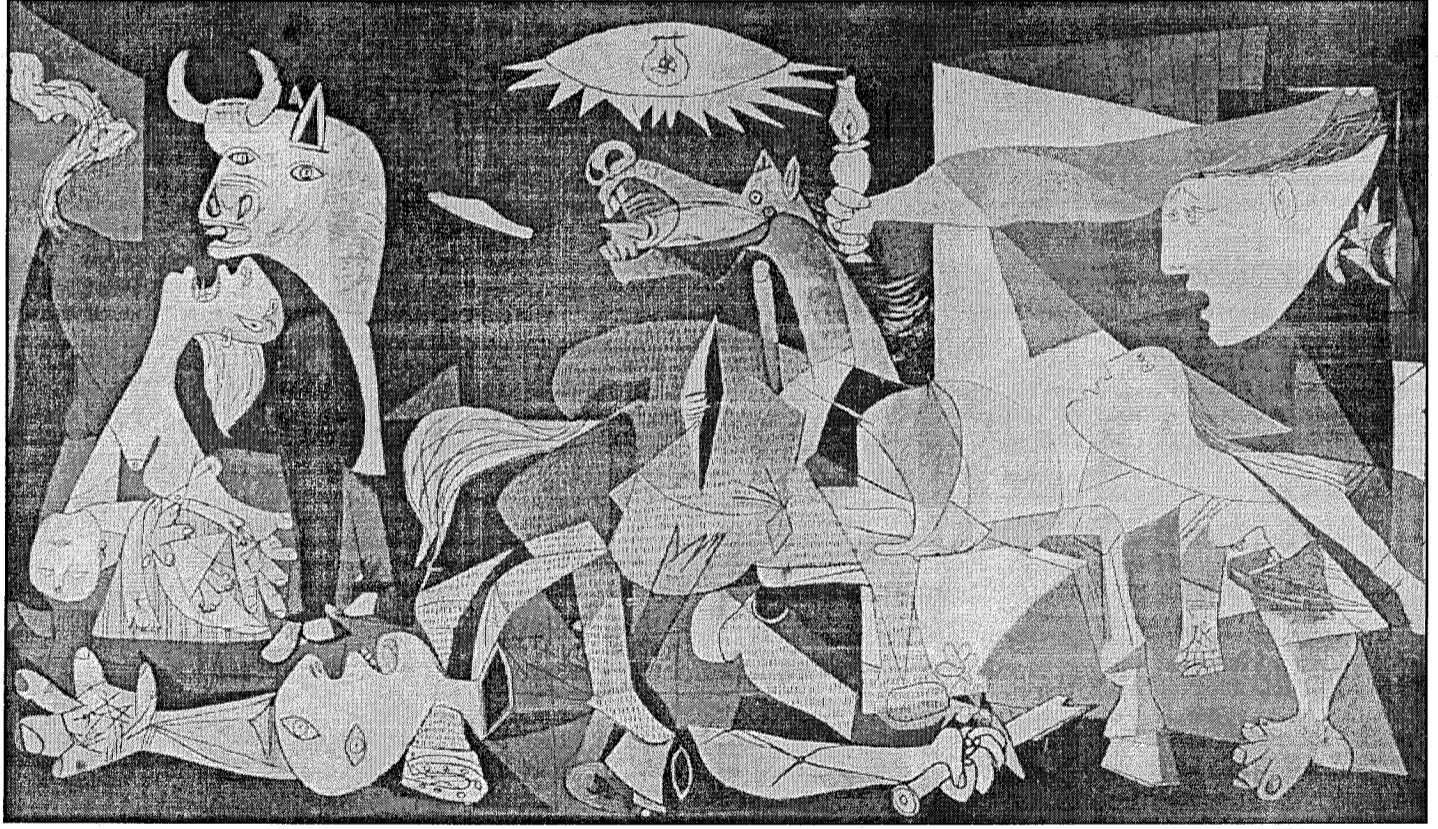
Tabii ki bu, çocuğun hiçbir
zaman bilmeyeceği anlamına da
gelmeyecek...
Çocuklar büyüyecek...
İşçiler saflarını belirleyecek.
Parti bayrağına daha sıkı sarıla-
caklar...
Çok mu umutluyum?
Umutluyum tabii...
AB'ye, ABD'ye, TC'ye, İngiliz'e
umut bağlayacağıma işçilere umut
bağlarım.

Kadın, erkek, genç, yaşlı tüm
işçilerin ve emekçilerin bayramını,
1 Mayıs'ını kutlarım...
Buluşma yerimiz KSP korteji
olsun...

**Pablo
Picasso**

Dünyaca meşhur sanatçı
Picasso'nun adı ve şöhreti konu-
lur. Ancak Pablo Picasso'nun
geçmişi tüm sanatçılara örnek ola-
cak nitelikte. 25 Ekim 1981'de
İspanya'nın Malaga şehrinde
doğan Picasso yoksul bir ailenin
çocuğu idi. 1892 yılında Güzel
Sanatlar Okuluna başlayan
Picasso eğitiminin çoğunu sanatçı
bir öğretmen olan babasından
aldı. İlk sergisini de 12 yaşında
iken Barselona'da açtı. Gençlik yıl-
larında yaşama ilgili birçok resim
ve heykeller yapan Picasso
şöhretten hep nefret etti. Sürekli
olarak da kendisini şöhret etmeye
çalışanlardan uzak durdu. Bütün
hayatı boyunca 20 binden fazla
eser yarattığı bildiriliyor.

Picasso bir sanatçı olarak
toplumun yaşantısını eserlerinde
yansıttı. İspanya'da Franco
faşizmine karşı mücadelede
cumhuriyetçilerin yanında yerini
aldı. Bask bölgesinin en eski bir
kasabası olan Guernica savun-
masının olmasına karşın Nisan
1937'de faşist Alman ve İtalyan
uçakları tarafından bombalandı.



Bombalardan kaçmaya çalışan
kasaba halkı uçakların otomatik
silahları ile taranarak öldürüldü.
Bu dönemde İspanya hükümeti
Paris dünya fuarında İspanyol
köşesinin düzenlenmesi
Picasso'ya vermişti. Picasso bütün
uğraşlarının sonunda kocaman
Guernica'nın kocaman bir resmini
yaparak Paris Dünya Fuarı
İspanyol Köşesine yerleştirdi.
Böylece tüm dünyaya faşizmin ne
olduğunu Guernica resmiyle anlat-
tı.

Cumhuriyetçiler İspanya'da
yenildiğinde Fransa'ya kaçmak
zorunda kalan Picasso yine

faşistlerle karşı karşıya geldi.
1940 yılında Paris faşist Alman
Nazileri tarafından işgal edilince
faşizme karşı protestosunun
mücadelesini Alman generallerin
yüzüne vurarak yaptı. Guernica
resminin fotoğraflarını Alman gen-
erallerine dağıttı. Alman general-
lerinin "bunu sen mi yaptın"
sorusuna da "hayır siz yaptınız"
cevabıyla karşılık verdi.

1944 yılında Paris Alman işgalin-
den kurtulunca Picasso Fransa
Komünist Partisi'ne katıldı ve 1949
yılında Paris Dünya Barış
Konferansı Picasso'nun güvercin
resmi sembolünü barışın sembolü

olarak kabul etti. 1950 yılında
SSCB'den Lenin Barış ödülüne
layık görüldü.

Amerikalıların Kore işgaline
karşı durdu. Stalin'e yapılan
saldırılarda Stalin'i savundu.

1950'in ortasından sonra
Picasso yine kendini sanata verdi.
Sürekli olarak basın kameraların-
dan uzak bir yaşam sürdürdü. 8
Nisan 1973'de Paris'te öldü.

Vasiyet olarak da Guernica
tablosunun ancak ve ancak
İspanya'da faşizm devrildikten
sonra İspanya'ya götürülmesini
istedi. Guernica tablosu 1981
yılında İspanya'ya geri götürüldü.

GÖRÜŞ

Ali Yalçınay

Demokrasi'yi Getirmek...

Siyaset çıktı çikalı hep dillerde dolanan bir kelime var. Herkes demokrasi getirmekten bahseder durur. Her seçimde vaat edilir ve her seçimde önerilir ve sloganlar atılır. Gelenlerin ve gidenlerin burjuva devlet yapısını bozmak istemeyenlerin, sosyalizm için, devrim için mücadele etmeyenlerin nasıl bir demokrasi getireceği ise zaten malumdur ve aşikardır...

Buyrun ülkemizden bir örnek verelim...

Senelerdir demokrasi, barış, özgürlük diye ortalarda dolaşan CTP ve AKEL hükümette ve yönettikleri burjuva devlet yapılarının en üst kademelerinde olmalarına rağmen adamızda ne demokrasi var ne barış ve ne de özgürlük....

Peki nasıl gelecek bu demokrasi ve neler yapmak lazım...

Demokrasi ancak ve ancak sınıfsız ve sömürsüz bir düzenle gelir. Gerçek barış ancak sınıfların yok olacağı gün gelecektir. Peki bu nasıl ola-

cak?

İlk adım proletarya diktatörlüğü olmalıdır.

"Diktatörlük" kimilerine göre demokratik bir düzen olamazmış. Peki neden olamaz? Hadi gelin sorgulayalım...

Gelin hayatı ele alalım. Örneğin hayatımızı yaşadığımız bu devlet yapısı bize göre bir diktatörlük rejimi olup talan güçlerine hizmet eder ve tamamen anti-demokratik ve sömürücü bir rejimdir. Bugünün burjuvazisi ise günümüz düzeninden memnundur çünkü kurdukları sistem onlara göre demokrat ve özgür bir düzendir...

Ama biz komünistler için, devrimciler için, işçi sınıfı ve halkımız için bu düzen hiç de demokratik değildir...

Oysa ki bir de devlet aygıtlarının işçi sınıfının elinde bulunduğu bir devlet yapısı düşünelim. O zaman ise yer değişir ve düzen gerçekten işçi

sınıfı için ve halk için demokratik, sömürsüz ve işgalciler için bir diktatörlük olur.

Yani kısaca şunu anlatmaya çalışıyorum. Devlet aygıtları işçi sınıfının ve halkın elinde olacak olan bir diktatörlük düzeni kesinlikle demokrasi düzenidir ve özgürlüktür.

Daha başka bir deyişle bir devlette hem diktatörlük hem de demokrasi aynı anda mümkündür ve bilimseldir...

Buna göre ilk adım proletarya diktatörlüğü olmalıdır.

Bakın Lenin yoldaş yani sosyalizmi anavatan Sovyetler Birliği'nde kuran büyük önderimiz Lenin proletarya diktatörlüğü için ne yazıyor: "Proletarya diktatörlüğü sömürücülere karşı yalnızca şiddet değildir ve hem de esas olarak bile şiddet değildir. Bu devrimci şiddetin ekonomik temeli onun hayatîyetinin ve başarısının garantisidir, proletaryanın kapitalizme kıyasla toplumsal emeğin örgütlenmesinin daha yüksek bir tipini temsil etmesi ve gerçek-

leştirilmesidir. Meselenin özü budur. Komünizmin kaçınılmaz tam zaferinin güç kaynağı ve garantisi burada yatar"

Büyük önder Lenin her zamanki gibi olayı burada açık ve net bir şekilde bilimsel bir çerçevede ortaya koyuyor ve her zamanki gibi halkı görüşleri ile işçi sınıfını ve halkımızı aydınlatmaya devam ediyor...

Demokrasi ancak ve ancak "doğrudan demokrasi" diye adlandırdığımız, proletarya diktatörlüğü ve otomasyonla gelecektir.

Demokrasi orak çekiçli şanlı bayrağımızın, kızıl bayraklarımızın en göğe yükseleceği işçi sınıfının ve halkın diktatörlüğü ile gelecektir.

Demokrasiyi getirmenin yegane temeli budur. Bunu bilelim ve buna göre örgütlü yaşamımıza devam edelim...

Sevgi ve barış dolu günleri görmek dileğiyle...

Neler oluyor neler?

Sayfa 3'ten devam

lideri olarak) görüşecek olan kimdir? NATO ve AB silahlı güçlerinden destek arayan kimdir? İngiliz'e üs vererek yanına çekmek isteyen kimdir? AB silahlı güçlerine üs önererek yanına çekmek isteyen kimdir? Kuzey ve TC'ni? Evet evet, ve de KC!

Ve bu KC'yi bugünkü haliyle var eden kimdir? İngiltere, Yunanistan ve de efendim, evet evet, TC! Bugünkü KC bilmiyor mu bugünkü konumunun bu üç garantörün ağzının ucunda olduğunu? Yıllardan beri İngiltere'ye garantörlüğünün gereklerini yerine getirmesi çağrısı yapılmaktadır. İngiltere bu gereği yerine getirirse, Afrika yazarlarının ağzlarına sakız ettikleri 1960'a dönüş gerçekleşirse, bugünkü 1960'a kıyasla daha bağımsız olan KC'den geriye ne kalır? Ve de İngiltere, Yunanistan ve de TC'nin "1960'a döndürürüz seni ha" demediklerini kim iddia edebilir? Burjuvaların karşılıklı oyunlarına, NATO çerçeveli oyunlarına uyum göstererek bir yere gidilemeyeceği açıktır!

Emperyalizme karşı, burjuva milliyetçiliğe karşı, mücadelenin örgütlenmesi, ve bu örgütlenmenin ülkemizin içinde bulunduğu şartlarda yapılması gereklidir. KSP Kuzey'deki seçimlere bu nedenle katıldı! Emperyalizme karşı mücadele fikrini devrimcilerimiz ve halkımız saflarında yaymak amacıyla

katıldı!

Bazıları çok hayıflandılar seçimlere katılmamızdan! Kendileri boykot ederek rejime ve işgale karşı durmuşlar? Ama çözümün emperyalist çözüm olacağını da bilirlermiş!

Bizde biliriz kimin ne olduğunu! Burjuva kuyrukçusu olduklarını, emperyalizmden öcü gibi korktuklarını! Bunlar burjuvazinin ve emperyalizmin gücünü gözlerinde büyüten, halkımızın ve dünya halklarının gücünü hiçe sayanlardır! Bunların Troçkist türleri "işçi devrimi derler" -tüm diğerleri ise işe yaramazmış! Hem de dünya çapında olacakmış bu işçi devrimi! "Devrimi yaparsın, kendi başına sosyalizmi kuramazsın" derler. "Burjuvazinin pazarı bizi yeyip bitirir"miş! Burjuvaziye karşı tam bir yenilgi ruhu, radikal laflarla gizlenmeye çalışılan burjuvaziye tam

bir kölelik, dün ve bugünkü Troçkizm'in tipik duruşudur!

Bazıları çok hayıflandılar seçimlere katılmamızdan! 439 oy aldığımızı göre stratejimiz yanlışmış, siyasetimiz yanlışmış! Günün şartlarına uymalıymışız!

Burjuvaziye uymak! Bunların siyaseti bu! Burjuvaziye uymak ve de işte burjuva şartlarda seçimlerle, burjuva siyaseti uygulamak için hükümet olmak! Kimlerin siyasetlerini gözden geçirmesi gerektiği gayet açık! Biz seçimlere girerken 50-60 oy almayı planlıyorduk. Arkadaşlar farkında değiller! Karşımıza dizilen muhalefeti görmediğimizi sanıyorlar galiba! Emperyalizme karşı örgütlenme siyasetinin bastırılması, devrimcilerimize ve halkımıza ulaşmasının önlenmesi için göğüslemek zorunda

kaldığımız muhalefeti bilmediğimizi sanıyorlar galiba -kendilerinin bu muhalefetin parçası olduklarını bilmediğimizi sanıyorlar galiba!

Biz bunları biliyoruz, ve 439 oy, beklentimizin çok üstünde bir oy miktarıdır! Doğru yolda olduğumuzun, ve bir gün mutlaka devrimcilerimiz ve halkımızın emperyalizme karşı mücadele cephesine kazanılacağını kesin ispatı olmuştur bizim için bu seçimler ve sonuçları! En iyisi birileri KSP karşı siyasetlerini gözden geçirsinsin! KSP'yi durdurmak kolay olmayacak çünkü!

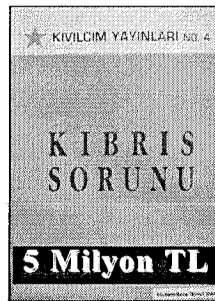
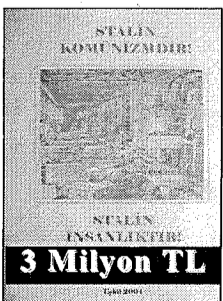
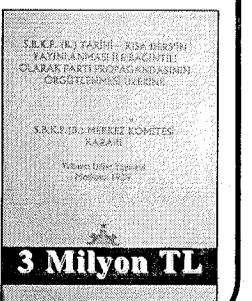
Ülkemizde emperyalizmi yeneceğiz, çünkü devrimcilerimiz kararlı, halkımız hınçla dolu olarak bu saflara katılacaklar!

Devam edecek...

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitaplar tüm kitap evlerinde...

Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresinden bize ulaşabilirler. Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

OKUDUNUZ MU?

KIBRIS
SORUNUİNTERNETİN
AĞINDASTALİN
KOMÜNİZMDİRSBKP-B MK
KARARI

KAVGAMIZ

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Dönem Başladı!

Tarih 24 Nisan 2005,
 Bugün yeni bir dönem başladı!
 CTP Genel Başkanı Talat, Saray'a
 çıktı ve KKTC'nin ikinci
 Cumhurbaşkanı oldu!

Akşamüstü Esentepe taraflarından,
 Lefkoşa'ya dönerken, her yanda karşı-
 ma çıkan yeni inşaatlar sinirlerimi boza
 dursun, bu mülklerin sahipleri Kıbrıslı
 Rumların hislerini tahmin bile edemiyor-
 rum!

Akşam oldu, TV'de Talat konuşuyor;
 "Kıbrıs Rum toplumuna barış elimizi
 uzatıyoruz!" diyor.

Esentepe taraflarındaki inşaatlar
 geliyor aklıma, Talat'ın bahsettiği "barış
 eli" bu olsa gerek!

Nede olsa, yabancı para babalarına
 peşkeş çekilen bu yerler, KKTC
 ekonomisine paha biçilmez katkılar
 sağlıyor!

Gerçi sıradan vatandaşa bu yan-
 sımıyor, ama olsun ülkemizin para
 babaları köşe oluyor ya oda yeter!

Talat'ın konuşmasını dinledikten
 sonra, bir yoldaşa gazete götürmek
 için dışarı çıkıyorum.

Beşparmaklar'da KKTC bayrağı ışıl
 ışıl!

Hani şu statükonun simgesi olan
 dağdaki bayrak varya işte o!

Kafama bir soru takılıyor; "Bu
 ülkenin en büyük barış yanlısı partisi
 CTP hükümette 24 milletvekili ile en
 etkin parti, dahası bugün itibarı ile
 Cumhurbaşkanlığı makamında CTP

Genel Başkanı Talat var. Eee! Yeni
 dönemde başladığına göre, bu
 statükonun simgesinin hala daha ışıl-
 damasının anlamı ne?!"

Yoksa "yeni dönem" denen şeyi ben
 mi yanlış anladım?

Statükonun bittiği bir dönem değil mi
 yoksa bahsedilen? Hani barış, uzlaş-
 ma, demokrasi gibi kavramların hayat
 bulduğu, şovenist duyguların önüne
 set çekildiği bir dönem.

Ha aklıma gelmişken, kapılar açılalı
 da 2 sene oldu bugün!

Hatırlıyorum da, amma umutlan-
 mıştık kapılar açıldığında!

Artık Kıbrıs halkı birleşecek, ortak
 mücadele yürütecek, barikatları
 tamamı ile yıkıp atacaktı!

Hele hele 45 yıl aradan sonra 1
 Mayıs nihayet Kıbrıs Türk ve Rum işçi
 sınıfının ortak katılımı ile kutlanacaktı!

Ama ilk sene "vakit çok az, ortak kut-
 lamayı organize etmek için vakit yok!"
 palavrasını, bu sene de daha başka
 bir tanesi izledi!

Kismet! Belki bu yeni dönemde bu
 palavralarda son bulur!

Ve seneye 1 Mayıs birlikte kutlanır!
 Kusuruma bakmayın!

Bu aralar kafam çok karışık, sürekli
 çelişkiler dolu şeylerle karşılaşıyorum,
 her halde bu kadar çok konuyu yazım-
 da dile getirmemin nedeni ondadır.

Alın bir tane daha! Son dönemde
 bazı YKP'liler, birtakım tartışma plat-
 formlarında KSP'ye bir dizi "eleştiri"de

bulunuyorlar!

Bunlar kısaca; "20 Şubat seçim-
 lerinde "Sol'a oy ver!" çağrısı yapan
 KSP, bu partilerin günahlarına ortak
 olarak alınma kara bir leke sürmüştür!"
 yada "KSP'liler Marksist kitapları, "kut-
 sal kitap" olarak görmekte ve günümüz
 koşullarını değerlendirerek kendi
 düşüncelerini oluşturamıyorlar!"

Birincisi ile ilgili olarak, KSP 20
 Şubat'ta "sol"a oy ver derken, "kendine
 "sol" deyen partileri sorgula ve onlara
 oy ver, oy ver ki bu partilerin burjuva
 politikalarının bir işe yaramadığı ispat-
 lansın!" demiştir. Bu "eleştiri", seçimleri
 "boycot" çağrısı yapan ve bu "sol" par-
 tilerin, "Napalım! sayımız yetmiyor,
 mecburuk DP ile ittifak yapalım!"
 palavrası arkasına gizlenerek, halkı
 kandırmaları fırsatını tanıyan YKP
 siyasetinin işe yaramazlığını gizlemeye
 çalışmaktan başka bir şey değildir!

İşe yaramazdır, çünkü halk desteğini
 arkasına almayan ve dahası seçimleri
 boykot ile halkın önüne burjuva düzen-
 den başka bir alternatif koyamayan
 YKP, bugünkü koşullarda seçimleri
 boykot etmekle sadece kendi küçük
 burjuva egosunu tatmin etmektedir!

Daha önce defalarca yazdık, Kıbrıs
 adasında seçimleri boykot için her
 türlü koşul vardır, işgal, askeri idare,
 anti-demokratik uygulamalar vs., ama
 şartlar, yani halkın büyük bir kesiminin
 hala daha burjuva partilerin peşinden
 gitmesi ve burjuva düzene güvenleri,

seçimleri boykotun yanlışlığını ortaya
 koyuyor. Çünkü boykot ancak halkın
 aktif desteği ve alternatif bir iktidar
 yaratıldığı ortamlarda, düzenin meşru-
 luğunu ortadan kaldırmak için doğru
 bir tavidir.

KSP'lilerin Marksist kitapları yorum-
 laması konusuna gelince... Orda
 durun! Şu an Kıbrıs'ta, Kıbrıs soru-
 nunun nedenlerini inceleyen ve soru-
 nun çözülebilmesi için soruna Marksist
 bir bakışla bakıp çözüm üreten KSP
 dışında bir yapı varsa bir adım öne
 çıksın!

Bazıları Marksizm'i modası geçmiş
 düşünceler olarak algılayabilir, ama
 KSP, Marksizm'i tanırdan vahi olarak
 değil, Marksizm'in ana unsuru olan
 diyalektik materyalizmi Kıbrıs koşulları-
 na uygulayarak algılıyor!

Bu nedenledir ki, KSP Kıbrıs sorunu
 burjuva pencereden bakılarak çözüle-
 mez diyor!

Bu nedenle KSP, Kıbrıs sorunu
 ancak, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe
 Hükümeti ile çözülür diyor!

Varsa bunun yanlış olduğunu savu-
 nan, varsa farklı bir açılım getirecek
 olan, buyursun.

Hodri meydan!

Nasılsa "Dönem Başladı!"

Dönem Kıbrıs'ta Marksizm'in zaferi
 dönemi!

Ya sömürü, talan, savaş, kan ve göz
 yaşı, yada Marksizm'in zaferi!

Not: Abonelik formu doldu-
 rulduktan sonra, seçilen
 abonelik süresine bağlı
 olarak, abonelik ücreti
 Kıbrıs Türk Öğretmenler
 Bankası Kıvılcım LTD.
 (Güzelyurt) hesabı No:
 09-3656 yatırılıp dekontla
 birlikte form (0392) 22 70
 681 numaralı telefona faks

çekilmelidir. Faksınız
 elimize ulaşır ulaşmaz
 yetkili bir kişi sizi arayıp
 bağlantı kuracak ve
 boneliğiniz başlamış
 olacaktır.
 Tel: (0392) 22 70 680
 Abone Sorumlusu:
 Yusuf Alkim
 (0533 863 66 60)

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK ABONELİK FORMU

İsim:

Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

ABONELİK SÜRESİ (Uygun olanı işaretleyiniz)

13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)

26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)

52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

NAZLICA

Kıbrıs'ın kuzeyinde seçimler sona erdi ve
 insanlar günlük yaşamın debdebesi ve baskı ve
 sömürünün olanca hızıyla yaşadığı hayatları-
 na devam ediyorlar. Baskı ve sömürü karşısın-
 da ayağa kalkan yığınların kazandığı bir gün
 var şimdi önümüzde. İşçi sınıfının birlik,
 mücadele ve dayanışma günü. Bu gün Kıbrıs'ın
 güneyinde (Bu gün 23 Nisan) güneyin en
 büyük işçi sendikası olduğunu iddia eden PEO
 1 Mayıs'ı kutladı. Neden 1 Mayıs'ta kutla-
 madığının gerekçesini ise Paskalya tatili olarak
 gösterdi. Yıllardır aynı tarihte kutlanan 1 Mayıs'ı
 bir hafta önceden yaparak anlamını ve içeriğini
 boşaltmak isteyen PEO nasıl işçi sendikası ola-
 bilir? Dünyanın bütün ülkelerinde 1 Mayıs'ı 1
 Mayıs'ta kutlamanın önemi, günün anlamı ve
 öneminden dolayı başka bir günde kutlanamaz.
 Eğer kutlanıyorsa bunun nedeni asla Paskalya
 tatili olamaz. Yoksa Güneyde yaşayanlar için
 Paskalya tatili daha mı önemli oluyor?
 Dünyanın başka ülkelerinde yaşayan hıristiyan-
 ların bunca yıldır Paskalya tatilleri yok muydu?
 PEO sendikasının ve AKEL'in bunun nedenleri-
 ni dünya kamuoyuna bildirmesi gereklidir, hatta
 zorunludur. Aksi taktirde "işçi sendikası" diye
 orda burada konuşmamalılar, AKEL de
 demokrasiden, insan haklarından ve emekten
 söz etmemelidir. Kapıların açıldığı ve halkların
 kucaklaştığı bir dönemde 1 Mayıs'ı ortak olarak
 kutlamak istememelerinin gerekçelerini de
 ortaya koymak zorundadırlar. Kuzeyden temsil-
 ciler düzeyinde katılım istemelerinin anlamı
 nedir? Kendi kendilerini tatmin etmekten öteye
 geçmeyecek olan bu davranışlarını ve poli-
 tikalarını dünya halklarına açıklama zorunluluğu
 vardır. 1 Mayıs evrenseldir ve bütün dünya işçi
 sınıfının sahiplendiği ve emeğe verilen değerini
 yükseltildiği ve işçi sınıfının iktidar mücade-

Yaşasın İşçi Sınıfının Birliği!

lesinde bir adım daha yol almış olmanın verdiği
 kıvancın burjuvaziye bir tokat gibi indiği bir
 gündür. Gerçekte bilinir ki birkaç kişiyi bir araya
 getirmek değildir ortak hareket etmek. Ortak
 çıkarlar amacıyla farklı sınıf ve tabakalardan
 oluşan, milliyeti ne olursa olsun kitleleri bir
 araya getirmektir ittifak. Bu da 1 Mayıs gibi
 anlamlı bir günü bütün halklarla, bütün emekçiler-
 le ortak yapabilmenin zeminini yakalamak
 için kavga vermektir ve 1 Mayıs'ı dünya halk-
 larıyla birlikte 1 Mayıs'ta kutlamaktır. Eğer ortak
 vatan yaratmak amaçlanıyorsa 1 Mayıs gibi bir
 günü öneminden saptırmadan daha geniş
 katılımlı 1 Mayıs'ları kutlamayı gündemine
 alması gereken AKEL ve PEO, son derece
 saçma bir gerekçe ortaya sürerek bir hafta
 önce yapmasının ve Kuzey'den sadece temsil-
 cileri istemesinin gerçek nedenlerini dünya ileri-
 ci ve devrimci kamuoyuna anlatmalıdır. Ülkeyi
 yaşanır hale getirmek, çözüm ve barış
 koşullarını yaratma mücadelesini vermek hep-
 imizin omuzlarındadır. Ortak vatan yaratmak
 ortak mücadeleden geçer. Eğer AKEL ve PEO
 bu kavgada üzerine düşeni yapmayacaksa (ki,
 bu güne kadar görünen o) o zaman orda bura-
 da çözümden, barıştan ve ortak vatan yarat-
 maktan söz etmesin!

"Günlerin bu gün getirdiği baskı zulüm ve
 kandır,

Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez,
 Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen
 gündedir.

Gün gelir zorbalar kalmaz gider, devrimin
 şanlı yolunda kül gibi savrulur gider."

Selam olsun işçi sınıfı iktidarının mücadelesi-
 ni verenlere. Yaşasın işçi sınıfının mücadele
 günü 1 Mayıs!

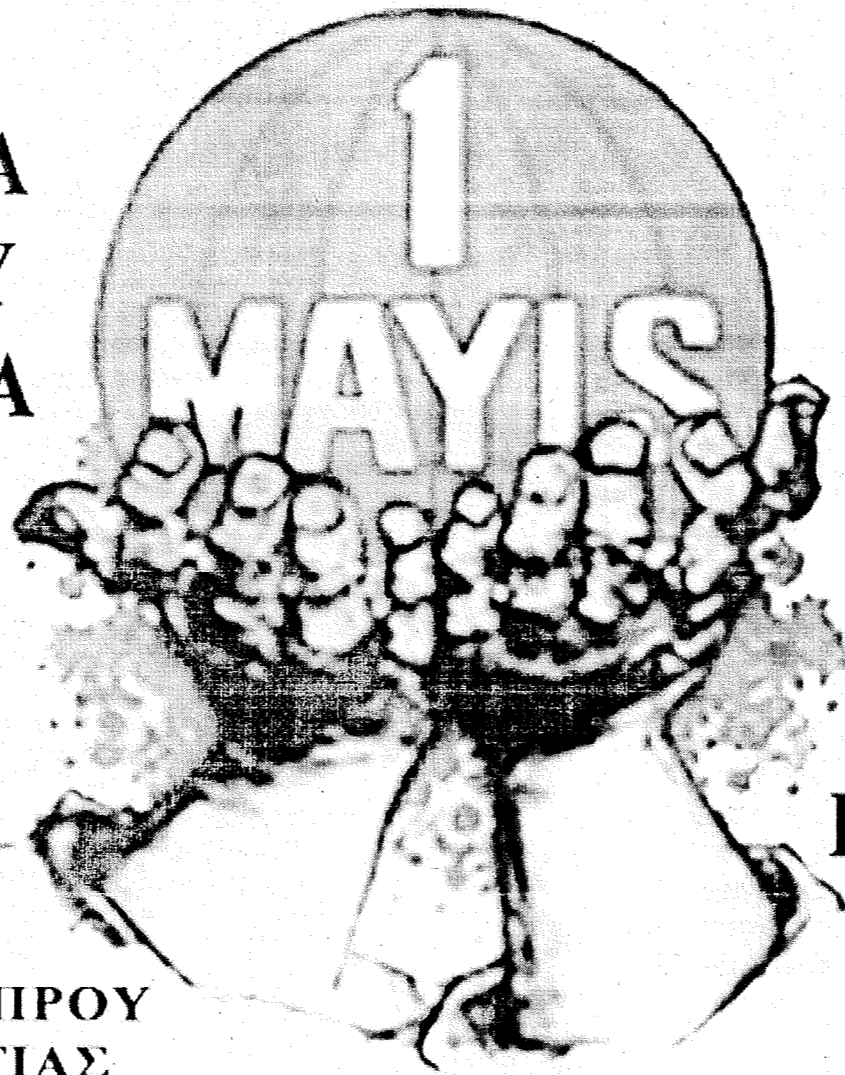
ΥΑΨΑΣΙΝ ΚΙΖΙΛ 1 ΜΑΥΙΣ!

ΖΗΤΩ Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΝΑ
ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΚΙΑ
ΜΑΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΟΥ
ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΣΑΡΑΪ ΤΗΝ 1Η ΜΑΪΟΥ!
ΑΝΤΙΤΑΧΘΕΙΤΕ ΣΤΗΝ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ
ΤΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ!

Η ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ
ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΟΥ ΣΚΚ.
ΌΛΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΚΚ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΚΚ:
Şht. Tuncer İlkokul'u Arkası,
ATÖ Apartmanı No:5
Πληροφορίες: 22 70 680 / 0533 863 66 60



1 ΜΑΥΙΣ ΤΑΡΙΗΝΔΕ
SARAYÖNÜ MEYDANINDA
GERÇEKLEŞTİRİLECEK
OLAN 1 ΜΑΥΙΣ
İŞÇİ BAYRAMINA
SEN DE KATIL!
SÖMÜRÜYE VE
BÖLÜNMÜŞLÜĞE KARŞI ÇIK!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
1 ΜΑΥΙΣ ΚΟΡΤΕJİ
SAAT 18:00'DEN İTİBAREN
PARTİ BİNASI ÖNÜNDE
TOPLANCAKTIR.
TÜM EMEKÇİLER KSP KORTEJİNE!

KSP Merkez Adresi:
Şht. Tuncer İlkokul'u Arkası,
ATÖ Apartmanı No:5
(Bilgi için: 22 70 680 veya 0533 863 66 60)

ΚΙΒΡΙΣ ΣΟΣΥΑΛΙΣΤ ΠΑΡΤİΣİ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ

Yaşasın 1 Mayıs



İşçi Sınıfının, emeğin sömürüsüne karşı başkaldırısının simgesi olan 1 Mayıs sınıf kardeşliğinin dayanışması olarak kutlanmalıdır.

Gerek dünyada gerekse ülkemizde işçiler farklı farklı patronlar tarafından sömürülse de özünde patronların düzeni olan burjuva düzen tarafından sömürülürler. Günümüzde burjuva düzen ve onun savunucuları kendi aralarında rekabet yürütseler bile işçilere karşı birleşerek çıkarlarını korumaktadırlar. Farklı milliyetlerden burjuvaların uluslararası alanda işçi ve emekçilere karşı yürüttüğü saldırı ve sömürü

çarkına karşı işçi sınıfı ve emekçilerin de milliyet farkı gözetmeksizin yerel ve uluslararası burjuvaziye ve onların kurumlarına karşı enternasyonal dayanışması kaçınılmazdır.

İşçi sınıfının burjuva düzene karşı kesin zaferinin elde edilmesi ise ancak işçi sınıfı partisi önderliğinde gerçekleşir. Bu bilinçle ülkemizde de işçi sınıfı partisi olan Kıbrıs Sosyalist Partisi tüm adadaki işçi ve emekçilerin partisi olarak kurulmuştur.

Tüm dünyada 8 saatlik iş günü talebi ile yola çıkan işçiler bu gün burjuvalardan ve emperyalist barbarlıktan kurtulma temel görevlerini önüne koymuştur. İşçi sınıfı örgütleri bu amaçla sadece kendi ülkesindeki işçi ve emekçileri örgütleme hedefi ile yetinmeyerek enternasyonal dayanışmanın mutlak gerekliliğini kavramalıdır.

1 Mayıs'ın ruhuna sadık kalarak bu şanlı günün lığı ile kutlanması için her türlü milliyetçi anlayışlardan sıyrılarak sınıf mücadelesine uygun davranılmalıdır. Oysa güneyde PEO önderliğinde her yıl kutlanan 1 Mayıs bu yıl dini bayram gerekçesi ile 23 Nisan tarihine alınmıştır. Bu anlayış kabul edilemez. Bu anlayış Kuzey'in sınıf kardeşlerine olumlu bir mesaj yerine bölücü bir mesaj olarak yansır. Aynı sebeplerle Kuzey'de de işçi sınıfının 1 Mayıs'ı dini veya milli gerekçelerle ele alması sadece burjuvaların ekmeğine yağ sürer. Bu gerçekler ışığında Güney'de yapılan bu vahim hatanın bölücülüğe yol açtığı kavranmalıdır.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen Kıbrıs Sosyalist Partisi Güney'de gerçekleşen işçi mitingine katılmayı önemli bir görev sayar. Aynı şekilde 1 Mayıs günü Kuzey'de yapılacak eyleme de tüm Güney emekçilerinin katılması ve Kıbrıs Sosyalist Partisi saflarında yer alması için çağrı yapıyoruz.

Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum işçi yoldaş,

Gerek Güney'deki ve gerekse Kuzey'deki 1 Mayıs mitinglerine katıl. Paskalya nedeni ile 1 Mayıs'ın gününün değiştirilmesine karşı çık. Burjuva emperyalistlerin milli temelde, toprak temelinde böldüğü yurdumuzda bizleri bölemediklerini Kıbrıs'ın tüm işçilerinin sınıf kardeşi olduklarını göstermek için ortak eylemlere katıl. 1 Mayıs'ı ortak vatan için ortak mücadele şiarı ile ortak kutla. Bölücü ayrılıkçı parti ve örgütleri lanetle.

Yaşasın Kıbrıs işçi sınıfının kardeşliği ve dayanışması!

Yaşasın işçilerin enternasyonal dayanışması!

Adamızdaki tüm askerî güçler ve üsler derhal dışarı!

Tüm adanın Sosyalist Partisi, Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne güç ver!



Ζήτω η Πρωτομαγιά!

Η Πρωτομαγιά σαν το σύμβολο της εξέγερσης ενάντια στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και της εργατικής της δύναμης, θα πρέπει να γιορτάζεται μέσα στο πνεύμα της αλληλεγγύης και της αδελφότητας.

Οι διάφοροι εργοδότες, είτε στη χώρα μας είτε σε ολόκληρο τον κόσμο, εκμεταλλεύονται την εργατική τάξη αλλά στην ουσία οι εργαζόμενοι είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης από το αστικό καθεστώς δηλαδή το καθεστώς των εργοδοτών. Σήμερα όμως όσος ανταγωνισμός κι αν υπάρχει μέσα στην ίδια την αστική τάξη, οι αστοί πάντα θα συνενώνονται σε μια δύναμη ενάντια στην εργατική τάξη για να διατηρήσουν και να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους. Η διεθνής αλληλεγγύη της ενωμένης εργατικής τάξης, πέραν από φυλετικές και εθνικές διακρίσεις, είναι αναπόφευκτη απέναντι στην εκμετάλλευση και τις επιθέσεις ενάντια στους εργαζομένους και τους μεροκαματιάρηδες παγκόσμια από τους αστούς κάθε εθνικότητας και από τις οργανώσεις τους.

Η αποφασιστική νίκη ενάντια στο σύστημα της αστικής τάξης μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ηγεσία ενός κόμματος της εργατικής τάξης. Με αυτό το πνεύμα το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου, που είναι το κόμμα της εργατικής τάξης, ιδρύθηκε σαν κόμμα όλων των εργατών του νησιού.

Σε όλο τον κόσμο, οι εργαζόμενοι που ξεκίνησαν με το αίτημα για το 8ωρο τώρα έχουν θέσει σαν θεμελιώδη στόχο την απελευθέρωσή τους από την αστική τάξη και τη βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού. Με αυτόν τον αντικειμενικό στόχο, οι οργανώσεις της εργατικής τάξης δεν πρέπει να περιορίσουν τον αγώνα για την οργάνωση των εργαζομένων μέσα στις χώρες τους αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η αλληλεγγύη σε παγκόσμια κλίμακα αποτελεί μια ανάγκη.

Παραμένοντας πιστοί στο πνεύμα της Πρωτομαγιάς, πρέπει αυτή η ένδοξη ημέρα να γιορταστεί κατάλληλα όπως απαιτείται από το κίνημα της εργατικής τάξης ξεφεύγοντας μακριά από όλες τις εθνικιστικές ιδέες. Αντίθετα στο Νότο, οι εορτασμοί της Πρωτομαγιάς που γίνονταν κάτω από την ηγεσία της ΠΕΟ την 1η Μαΐου, έχουν μετατεθεί πιο πίσω για τις 23 Απριλίου λόγω άλλων θρησκευτικών εορτασμών. Αυτή η ιδέα είναι απαράδεκτη. Αυτή η απόφαση απηχεί ένα διαχωριστικό μήνυμα στους εργαζομένους αδελφούς στο Βορρά παρά ένα θετικό μήνυμα. Εάν η εργατική τάξη στο Βορρά επέτρεπε την παρεμβολή των θρησκευτικών ή εθνικών απαιτήσεων να υπερβούν τους εορτασμούς της Πρωτομαγιάς με την ίδια δικαιολογία, αυτό θα έκαμνε ευκολότερη τη ζωή για τους αστούς. Υπό το φως του απλού αυτού γεγονότος, πρέπει να αναγνωριστεί ότι αυτό το κρίσιμο λάθος που γίνεται από το Νότο προετοιμάζει το έδαφος για τη διαίρεση.

Παρ' όλη αυτή την αρνητικότητα, το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου το θεωρεί ως σημαντικό καθήκον να παρευρεθεί στην εργατική συγκέντρωση που πρόκειται να γίνει στο Νότο. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου καλεί όλους τους εργαζομένους στο Νότο να συμμετέχουν στις διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς που θα γίνουν στο Βορρά, συντασσόμενοι με το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου.

Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι σύντροφοι,

Σας καλούμε να συμμετάσχετε στη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς είτε στο Βορρά ή το Νότο. Να διαμαρτυρηθείτε ενάντια στην αλλαγή της ημέρας των εορτασμών της Πρωτομαγιάς λόγω των εορτασμών του Πάσχα. Να πάρετε μέρος σε όλες τις κοινές εκδηλώσεις και να δείξετε στους αστούς ιμπεριαλιστές, που διαίρεσαν το λαό αυτού του νησιού βάσει της υπηκοότητας, ότι δεν δεχόμαστε τη διαίρεση. Γιορτάστε την Πρωτομαγιά με

κεντρική ιδέα την κοινή χώρα και τον κοινό αγώνα. Ν' αναθεματίσουμε όλες τα διαχωριστικές και αποσχιστικές οργανώσεις.

Ζήτω η αδελφότητα και η αλληλεγγύη των κυπρίων εργατών!

Ζήτω η διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών!

Άμεση απόσυρση όλων των στρατιωτικών δυνάμεων και τερματισμός της κατοχής του νησιού μας!

Στηρίξτε το σοσιαλιστικό κόμμα του νησιού, το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ  **ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ**